

Regd. No. 2375

ஸ்ரீ ராம ரத்ன ஜன் - 352

ஆசிரியர்: P. B. அண்ணங்கராசாரியர். மஹாவித்வான்.

SRI RAMANUJAN

Editor:

Mahamahinopadhyaya

P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHIPURAM-631503.

வருஷச் சந்தா ரூ. 10

ஜீவியச் சந்தா ரூ. 25

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

பேரருளான் பெருந்தேவீத்தாயார்
திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரேம்பெருமானார் ஜயம்
திருவடிகளே சரணம்.

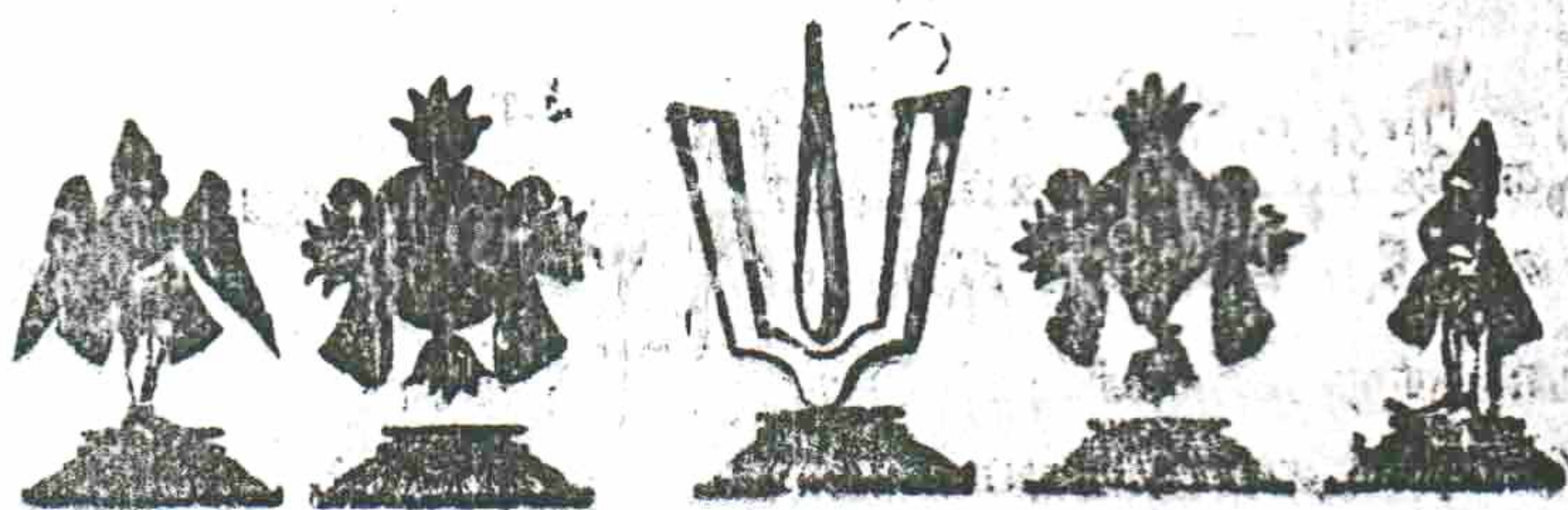
Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி*
தாழ்வாது மில்குரவர் தாம்வாழி—ஏழ்பாரு
மூய்ய வவர்க ளுரைத்தவைகள் தாம்வாழி*
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

பிங்களாஸ் புரட்டாசிம் அக்டோபர்ம்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஆடிரியர்:

மஹாமஹிமோபாத்யாய ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர்

தொகுதி 30

பிங்களஸ் புரட்டாசிமீ

5-10-1977

பகுதி-4

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸபை - மதுரை

அன்புடையீர்! மேலே குறித்த ஸபையின் நார்பத்தெட்டாவது ஆண்டுவிழா அழைப்பிதழ் (20-9-77) இன்று நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. மதுரையில் வாழும் ஸ்ரீமதுபயவே. வித்வான். R. ரங்கராஜய்யங்கார் M. A. நமது நெடுநாளைய நண்பர் அன்பார்ந்த கடிதத்துடன் இவ்வழைப்பிதழை நமக்கு அனுப்பியுள்ளார். சிலபலவாண்டு கட்டு முன்பு மதுரையில் ஸ்ரீ உவே. மநீஷி மாநாய. R. நரசிம்மய்யங்கார் ஸ்வாமி. S. ஸுந்தரராஜய்யங்கார் ஸ்வாமி முதலான பிரமுகர்கள் வாழ்ந்தகாலத்தில் மேலே குறித்த ஸபை வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றுவந்தது. வருஷாந்தக் கொண்டாட்டமாக மஹாஸபை ஆண்டுதோறும் தவருமல் நடைபெற்று வந்தது. ஏறக் குறைய முப்பது வருஷகாலம் அந்நாம் இடையருது அந்வயித்து வந்தோம். அதற்கு ப்ரவர்த்தகர்களாயிருந்த மஹநீயர்கள் திருநாடலங்கரித்த பின்பு ஷே ஸபை விசேஷவைபவமாக நடைபெருவிட்டாலும் உள்ளூர் வித்வான்களைக் கொண்டு ஒருவாறு நடத்தப்ப்பட்டே வருவதாக நாம் கேள்விப்பட்டிருந்தோம். இப்போது நார்பத்தெட்டாவதாண்டு விழா [வார்ஷிகமஹோத்ஸவம்] நிகழும் புரட்டாசி மீட 18, 19 (4-5-10-77) தேதிகளில் மதுரை கூடலழகர் ஸன்னிதி தெற்குப் பிராகார மண்டபத்தில் நடைபெறுமென்றும். அப்போது ஸ்ரீவைஷ்ணவஸத்ஸம்ப்ரதாய நிஷ்டர்களான மஹாவித்வான்களின் உபந்யாஸங்கள் காலை மாலைகளில் நடைபெறுமென்றும் அறிவிக்கப் பட்டிருப்பது கண்டு நாம் மகிழ்ச்சியின் எல்லைநிலத்தில் நிற்கிறோம். ஸபா நிர்வாஹகர்கள் நமது வருகையை யும் மங்களாசாஸனத்தையும் கோரியிருக்கின்றனர் ஷேமஹோத்ஸவத்தில் நேராகக் கலந்து கொள்ள முடியாமையினால் இப்பத்திரிகை மூலமாக நமது மங்களாசாஸனத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் சில உபந்யாஸங்களையும் உபஹரிக்கிறோம். இவை அன்றைய ஸபையில் கூடும் மஹான்களினால் செவிசாத்தப்படுமென்று நம்புகிறோம்.

மங்களாசாஸனம்

(வெண்பா) சச்சம் பிரதாயச் சாரப் பொருள்களெலாம்
நிச்சலுமே நீ நீழி நின்றுலவ-அச்சுதனார்
ஆணையினால் ஆரியர்கள், ஆரம்பஞ் செய்யுமிது
நீணிலத்திற் கேய்ந்த நிதி.

2. தென்மதுரை மாநகர்வாழ் தென்னு சிரியர்தம்
நன்முயற்சி நன்கு நலம்பெறவே-நன்மதிசேர்
நாவலர்கள் நாடோறும் நல்லுரைகள் நன்களிக்கக்
கோவலனார் கூரருளைக் கூறு.

மங்களாசாஸனத்தைப்பற்றி ஓர் சொற்பொழிவு P. B. A.

மங்களாசாஸன மென்கிற சொல் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. ஸ்ரீராமாயணம் முழுவதும் மங்களாசாஸன மயமாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்ரீராமாயணம் பிரவசனம்செய்யும் ஸ்ரீவைஷ்ணவேதரர்களின் வாக்கில் மங்களாசாஸன மென்கிற சொல்லை விசேஷமாகக் காண்பதரிது. மணவாள மாமுனிகள் உபதேசரத் தினமாலையில்—“மங்களாசாஸனத்தில் மற்றுள்ளவாழ்வார்கள், தங்களார்வத்தளவு தானன்றிப்-பொங்கும் பரிவாலே வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டர்பிரான் பெற்றான். பெரியாழ்வா ரென்னும் பெயர்.” என்றருளிச்செய்தபடி மங்களாசாஸனத்தில் முதல் ஸ்தானம் பெற்றிருப்பவர் பெரியாழ்வாராதலாலும், அவ்வாழ்வார் மங்களாசாஸனம்தொடங்கியது இம்மாநகரிலாதலாலும் ஈண்டு மங்களாசாஸனத்தின் மாண்பையும், ஸ்ரீராமாயணத் தில் அது பொலிந்தோங்குமிடங்களையும்பற்றி விண்ணப்பம் செய்ய விரும்புகிறோம்.

மங்களாசாஸனமென்பது பர்யாயம்: ஆசீர்வாதமென்றபடியாம். பெரியார் சிறியார் களுக்கு ஆசி கூறுவதுண்டேயல்லது. சிறியார் பெரியார்க்கு ஆசி கூறுவதென்பது அஸம்பாவிதம். பெரியார்களில் *வேதாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம்* என்று ஒதப் பட்ட பரமபுருஷனிற்காட்டில் வேறுபெரியார் இல்லை. *மனிசர்க்குத் தேவர் போலத் தேவர்க்குந் தேவா வோ!* என்று போற்றப்படும் அப்பரமபுருஷனுக்கு நாம் மங்களா சாஸனம் செய்வதென்பது [ஆசிகூறுவதென்பது] ஸ்வரூபத்திற்குச் சேருமா? என்பதை முந்துற முன்னம் ஆலோசிக்கவேண்டும். இன்று புதிதாக நாம் ஆலோசிக்க வேணுமோ? *ஸர்வஜ்ஞலோக குருநிர்மித மார்ய போக்யம் வந்தே ஸதா வசநபூஷண திவ்ய ஸாஸ்த்ரம்* என்று போற்றப்படும் ஸ்ரீ வசநபூஷண திவ்ய ஸாஸ்த்ரத்தில் அரு ளியவற்றை, மணவாளமாமுனிகளின் வியாக்கியானத்தைத் தழுவிச் சிறிது விவரித்து விஜ்ஞாபிப்பது கேளீர்.

மங்களாசாஸனமாவது — அமங்களமொன்றும் நேராதபடி மங்கலம் தழைத் தோங்கவேணுமென்று ஆசாஸிப்பதேயாம். அமங்கலங்கள் புகுவதற்கு ப்ரஸக்தியுள் ளது மம்மைப்போன்ற அற்பர்களிடத்தேயல்லது. எல்லாருடைய அமங்கலங்களையும் போக்கியருள வல்லவனும், மங்கலமே வடிவெடுத்தவனுமான எம்பெருமான் பக்கலில் அமங்கலம் புகுவதற்கு அற்பமும் அவகாசமில்லையே. அவனோ ஸர்வரக்ஷகனென்று புகழ்பெற்றவன்; அவனிடத்தில் நாம் ரக்ஷை பெறத் தகுந்தவர்களேயொழிய. அவனை ரக்ஷிக்க நாம் நெஞ்சாலும் நினைக்கத்தகாதே-என்று சங்கிக்க நேரும். கேண்மின்;

எம்பெருமான் ஸர்வரக்ஷகனென்பதும் அவனுக்கு எவ்விதமான ஆபத்தும் அமங்கலமும் நேராதென்பதும் உண்மையே. ஒருவரிடத்தில் நமக்கு உள்ளத்துள் ஊறிய அன்பு இருக்குமானால் அவ்வன்பு என்னென்ன செய்விக்குமென்பதை நாமறியோம். ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஓரிடத்தில் ஸ்நேஹஸப்தப்ரயோகம் பண்ணினார் ஸ்வாமி எம்பெருமான். அவ்விடத்தில் ச்ருதப்ரகாசிகாபட்டர் வியாக்கியானம் செய்தருளினார்—

“ஸம்பந்தவிஸேஷாந்விதேஷு ப்ரீதி: ஸ்நேஹ:

யஸ்ய விபாகா: - அஸ்தாநபயஸங்கிதவம்,

தோஷாநவபாஸ: தோஷேபி குணத்வபுத்தி: இத்யாதய:” என்று.

அன்பு முற்றமுற்ற, அஸ்தானத்தில் பயஸங்கையும் குற்றம் கண்ணில் படாமையும் குற்றத்தையே நற்றமாகக்கொள்ளும் பான்மைபுழுண்டாம் என்றபடி. இது உலகத்தில் ஸாமான்யமாக உண்டாகக்கூடியது. ஆபாஸ விஷயங்களிலேயே அன்பு பூண்டிருக்கிற நம்போல்வாருடைய அற்ப மதியைக்கொண்டு இதன் தத்துவத்தை உணர முடியாது. யசோதைப் பிராட்டிக்கு, கண்ணன் ஆயர்புத்திரனல்லன் அருந்தெய்வம் என்னு முணர்ச்சி யிருக்கச்செய்தேபும் “காப்பாருமில்லை கடல்வண்ணா! உன்னைத் தனியேபோய் எங்குந் திரிதி” என்று மாய்க்ருளவள். *க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணாதத்வமான நம்மாழ்வாரும் கண்ணனை உள்ளபடி அறிந்திருக்கச்செய்தேபும், *அவத்தங்கள் விளைபும் என்சொற்கொள் அந்தோ! ஆழுமென்னொருயிர் ஆன்பின்போகேல்* என்று கோபீதாதாத்மியபாவணையில் பேசுகிறார். இந்நிலத்தில் கதை இருக்கட்டும்; திருநாட்டில் கதை கேளுங்கள். *ஆங்காரவாரமது கேட்டு, அழலு மிழும் பூங்காரரவு* என்கிறார் திருமழிசைப் பிரான். “ஹாவு! ஹாவு! ஹாவு!” என்று ஸாமகோஷம் நடைபெறு மிடத்தில் யாரால் என்ன அபாயம் நேரக்கூடும்? *ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாநபலைகதாமநி* என்று புகழப்பட்ட ஞானநிதியான திருவனந்தாழ்வானன்றோ ஸாமகோஷத்தை அரக்கரசரர்போல்வாருடைய ஆரவாரமாக மருண்டு அழல் உமிழ்க்ருன்.

பட்டர் ஸ்ரீகுணரத்ந கோஸத்தில் ஸ்ரீவைகுண்டத்தை வருணிக்கும் சுலோகத்தில் திருநாட்டுக்கு [அபயம்] என்று ஒரு விஸேஷணமிட்டார். அஞ்சவேண்டாத நிலம் என்று தாற்பரியம். எதனால் அஞ்சவேண்டாத இடம் என்று தாமே கேட்டுக்கொண்டு “ஸ்நேஹாத் அஸ்தாநரக்ஷாவ்யஸநிபி: சார்ங்கசக்ராஸி முக்க்யை: “அபயம்” என்றருளிச் செய்துளார். இவ்விஷயத்தை இன்னமும் பன்னியுரைக்க பகவத்விஷயகமான ஸ்நேஹத்தைக் கனவிலுங் கண்டறியாத நாம் அதிகாரிகளல்லோம் என்று நிற்போம்

—ஸ்ரீராமாயணத்தில் மங்களாசாஸனங்கள் காணுமிடங்கள்—

1. விச்வமித்ர முனிவன். தனது வேள்வியைக் காப்பாற்றிக் கொடுக்கும்பொருட்டுத் தயரதமன்னவனிடம்வந்து *அஹம் வேத்மி மஹாத்மாநம் ராமம் ஸத்ய பராக்ரமம்* என்று உண்மையாகவே சொல்லி [ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களை] அழைத்துக்கொண்டு போகாநிற்கச்செய்தே தாடகை வந்து அட்டஹாஸம் செய்ய, தாசரதிகளின் ஸௌகுமார்யத்தைக் கண்டுகலங்கி என்னாகுமோ! என்றஞ்சி *வீச்வாமித்ரஸ் து ப்ரஹ்மர்ஷி: ஹுங்காரேண அபிபர்தஸ்ய தாம், ஸ்வஸ்தி ராகவயோ, ஸ்து

ஜயஞ்சைவ அப்யபாஷத* என்கிறபடியே தான் முன்னே நின்று அவனை ஹுங்கரித்து தாசரதிகளுக்கு ஒரு தீங்கும் வாராதபடி மங்களாஸாஸனம் பண்ணினான்.

2. ஸ்ரீ ஜநகராஜன். பெருமனுக்குப் பிரரட்டியைக் கன்னிகாதானம் பண்ணிக்கொடுக்கிற வேந்தர் தலைவனான சனகராசன் *இயம் ஸீதா மம ஸுதா ஸஹ தர்மசரீ தவ, ப்ரதீச்சசைநாம்* என்று சொல்லாநின்று இவருடைய அழகையும் ஸௌகுமார்யத்தையுங் கண்டு கலங்கி, இச்சேர்த்திக்கு ஒரு அவத்யம்வாராதொழிய வேணுமென்று (*பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ பாணிநா*) என்பதற்கு முன்னே *பத்ரம் தே* என்று மங்களாஸாஸனம் பண்ணினான்.

3. தசரதசக்ரவர்த்தி. பெருமாள் பிரரட்டியைத் திருமணம் புணர்ந்து திருவயோத்திக் கெழுந்தருளாநிற்க, பரசுராமன் 'என் வில்வலி கண்டுபோ' வென்று எதிர்வந்தவாறே பெருமாளுடைய ஸக்திவிஸேஷத்தை நன்கறிந்திருக்கச் செய்தேயும் இவருடைய இளமையையும் ஸௌகுமார்யத்தையுமே கண்டஞ்சி, தான் முன்னே யோடிச்சென்று *பாலாநாம் மம புத்ராணாம் அபயம் தாதுமர்ஹஸி* என்று சொல்லி அவனை ஸரணமடைந்து, பின்னையும் அப்பரசுராமன் பெருமாள் மேலே அடர்ந்து செல்லுகிறபடியைக்கண்டு உயிரிழந்திருந்து அவன் தோற்று மீண்டு போனானென்று கேட்டபின்பு *புநர் ஜாதம் ததா மேநே ஸுதாந் ஆத்மாநமேவ ச* என்று தானும் பிள்ளைகளும் மறுபிறவி பிறந்தாராக நினைத்ததாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

4. ஜனகராஜன் திருமகன். பெருமாள் யுவராஜ பட்டாபிஷேகங் கொண்டருள்வதற்காக திவ்யாலங்காரங்கள் கொண்டு சக்ரவர்த்தியின் மாளிகைக்கு எழுந்தருளுகிறபோது பிரரட்டி இவரழகிலே தோற்று 'இதுக்கு என்வருகிறதோ' வென்று ப்ரேமத்தாலே கலங்கி *பதிஸம்மாநிதா ஸீதாபர்த்தாரம் அஸிதேக்ஷணா ஆத்வாரம் அநுவவ்ராஜ மங்களாந்யபிதத்யுஷீ* என்று திருவாசலளவும் மங்களாஸாஸனம் பண்ணிக்கொண்டு பின், சென்று *பூர்வாம் திஸம் வஜ்ரதரோ தக்ஷிணம் பாது தே யம: வருண: பச்சிமாமாஸாம் தநதஸ்து உத்தராம் திஸம்* என்று திக்பாலகர்களை இவர்க்கு ரக்ஷகராக அபேக்ஷித்ததாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பெருமாளுடைய பெருமையை நன்கறிந்தவளான பிரரட்டியின் செய்கை இது.

5. அயோத்யாவாஸி ஜனங்கள். அயோத்யாவாஸி ஜனங்களில் பெரு மாள் பெருமையை உணராதாரொருவரில்லை; அப்படி யிருந்தும் *ஸ்த்ரியோ வ்ருத் தாஸ் தருண்யச் ச ஸாயம் ப்ராதஸ் ஸமாஹிதா: ஸர்வாந் தேவாந் நமஸ்யந்தி ராமஸ் யார்த்தே யஸுஸ்விந: எனும்படி சிறுமிகள் யுவதிகள் கிழவிகள் உட்பட யாவரும் காலையும் மாலையும் ஸகலதேவதைகளையும் தொழுது 'எங்களிராமனுக்கு ஓர் அவத்ய மும் விளையாதிருக்கவேணும்' என்று பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு வந்தார்களென் றது. [யஸுஸ்விந: என்றது—இராமபிரானுக்கு இட்ட விஸேஷணம். அகில ஹேய ப்ரத்யநீகனென்றும், மஹாவீரனென்றும் ஸகல ஜகத்ரக்ஷகனென்றும் புகழ்படைத்த பெருமாள் விஷயத்திலே இப்படி கலங்கினார்களென்கை.

6. தண்டகாரணியாஸிதளபன மஹர்ஷிகள்;— "நாம் படுகிற கிலேஸங்களை யெல்லாம் போக்கவல்லவர் இவரே" என்று நன்கறிந்துள்ள

தண்டகாரண்ய வாஸிகளான முனிவர்கள் *தே தம் ஸோமமிவோத்யந்தம் த்ருஷ்ட்வா வை தர்மசாரிண:*, மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநா: ப்ரத்யக்ருஹ்ணந் த்ருட்வ்ரதா: என்தும் படி மங்களாஸாஸநத்திலே ஊன்றினார்களாயிற்று. அதன் காரணத்தை வால்மீகி பகவான் *ருபஸம்ஹநநம் லக்ஷமீம் ஸௌகுமார்யம் ஸுவேஷதாம். தத்ருஸ் வ்ஸமி தாகாரா: ராமஸ்ய வநசாரிண: என்கிற சுலோகத்தினால் வெளியிட்டார். இவ்விடத் திலே "ஒருநாள் முகத்திலே விழித்தவர்களை வடிவழகு படுத்தும்பாடாயிற்று இது" என்கிற ஸ்ரீவசனபூஷண குர்ண அநுஸந்திக்கத்தக்கது.

7 பெரியவுடையர் (ஜடாயுமஹாராஜர்). இவ்விஷயம் சிறிது விவ ரித்து உணர்த்தவேண்டியதாகிறது. திருவடி இலங்கையிற் புகுந்து பிராட்டியைக் கண்டவுடனே *துஷ்கரம் க்ருதவாந் ராமோ ஹ்நோ யத் அநயா ப்ரபு: தாரயத்யாத் மநோ தேஹம் ந ஸோகேநாவஸீததி [இராகவன் இப்படிப்பட்ட பிராட்டியைப் பிரிந் தும் சடக்கென கோதாவரியில் வீழ்ந்து புடியாதே உயிர்தரித்திருப்பது எதனாலோ! தேஹம் தன்னடையே போகவேணுமே! அப்படி போகாமலிருப்பது ஏனோ!] என்று வியந்து பேசினார். நம் முதலிகள் இதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்கையில், ஆரண்ய காண்டத்திலுள்ள ஜடாயுமஹாராஜரின் ஒரு வார்த்தையைக் கொண்டு ஸமாதானம் பண்ணினார்கள். அதாவது, பஞ்சவடியிலே பெருமாள் பிராட்டியைப் பிரிந்து அங்கு மிங்கும் தேடிக்கொண்டு வருகிறபடியைக் கண்ட ஜடாயுமஹாராஜர், *யாமோஷதி மிவ ஆபுஷ்மந்! அந்வேஷஸி மஹாவநே, ஸாதேவீ மம ச ப்ராணா: ராவணேந உப யம் ஹ்ருத்ம்* என்றார். இதில் ராம! என்று ஸம்போதியாதே ஆயுஷ்மந்! என்று ஸம் போதனமுள்ளது. பெருமாள் அப்போது படுகிற துயரத்தைக்கண்டு இதனால் இவர்க்கு தேஹவியோகம் நேர்ந்து விடுமோ! என்று ஜடாயுவுக்கு அதிசங்கை தோன்றினபடி யால் அப்படி ஒன்றும் நேராதபடிக்கு ஆயுஷ்மந்! என்று மங்களாஸாஸனம் பண்ணின படி. இது பற்றியே அவர்க்குப் 'பெரியவுடையார்' என்று திருநாமமாயிற்று. [பெரி யாழ்வாரென்றது போல.] பிராட்டியின் வியோகத்தில் பெருமாள் உயிர்தரித்திருந்த தற்குக் காரணம் ஜடாயுமஹாராஜரின் ஆசீர்வாதமே யென்றாயிற்று நம் முதலிகள் நிர்வஹிப்பது. மற்றுள்ளாருடைய மங்களாஸாஸனத்திற்காட்டில் இவருடைய மங்களாஸாஸனமே மிக மேம்பட்டதென்றுணர்க.

8. திருவடி [அனுமன்]. பம்பைக் கரையிலே எழுந்தருளாநின்ற பெரு மாளை முதன் முதலாகக் கண்ட திருவடி, *ஆயதாச் ச ஸுவ்ருத்தாச் ச பாஹவ: பரி கோபமா: ஸர்வபூஷண பூஷார்ஹா: கிமர்த்தம் ந விபூஷிதா:?* என்றார் கணையங்கள் போலே யிருக்கிற திருத்தோள்களின் மிடுக்கைக் கண்டு 'நமக்கிவர் ரக்ஷகராகக் குறை யில்லை. என்றெண்ணியிருக்கச் செய்தேயும் அவற்றினழகைக் கண்டு ஈடுபட்டு 'பிறர் கண்ணெச்சில் படில் செய்வதென்?, என்று அதிசங்கைபண்ணி, திருவாபரணங்க ளாலே திருத்தோளழகை மறைத்திட்டு வையாதே இப்படி வெளியிடலாகுமோ வென்று வயிறு பிடித்துப் பேசினமை காண்க.

9. ஸுக்ரீவமஹாராஜர். வாலிவதம் முதலியவற்றாலே பெருமானுடைய ஸக்தி விசேஷத்தை நன்கு கண்டறிந்தவர் ஸுக்ரீவ மஹாராஜர்: இவர் கலங்கினது

மிகமிக ஆச்சரியம். விபீஷணனும்வான் நாலுபேரும் தானுமாக வந்து தோற்றின போது, *ஏஷ ஸர்வாயுதோபேதச் சதுர்ப்பிஸ் ஸஹ ராக்ஷஸை:*, ராக்ஷஸோப்யேதி பச்யத்வம் அஸ்மாந் ஹந்தும் ந ஸம்ஸய: என்று நமக்கெல்லாம் ஒருயிரான பெருமானை நலியும் முகத்தாலே நம்மையெல்லாரையும் முடிக்க வருகிறுனிவென்று நிச்சயித்து முதலிகளுக்குக் காட்டி *வத்யதாமேஷ தீவ்ரேண தண்டேந ஸசிவைஸ் ஸஹ ராவணஸ்ய ந்ருஸம்ஸஸ்ய ப்ராதா ஹ்யேஷ விபீஷணை: என்று ராவணஸம்பந்தத்தையே பார்த்து (அவனுடைய ஸரணுகதியை ஒன்றாகமதியாதே) இவனைச் சித்ரவதம் பண்ணவேண்டுமென்றும், இவனை அங்கீகரிக்கவே கூடாதென்று ஒருநிலை நின்றும் படாதபாடும் பட்டது 'இவனாலே பெருமானுக்கு என்ன தீங்கு நேருமோ?, என்னுமதிசங்கையினு லல்லவோ? [இங்கே கம்பராமாயணச் செய்புளொன்று நினைக்கத்தக்கது. அதாவது] *ஆதலால் அபயமென்ற பொழுதத்தே அபயதானம், ஈதலே கடப்பாடென்பது இயம் பினீர் என்பால் வைத்த, காதலால் இனி வேறெண்ணக் கடவதென்? சுதிரோன்மைந்த! கோதிலாதவனை நீயே என்வயிற்கொணர்தி யென்றான்* என்று சுக்கிவனை நோக்கிப் பெருமாள் அருளிச்செய்வதாக இட்ட செய்யுளில் 'என்பால்வைந்த காதலால்' என்றது உயிரானவார்த்தை. குஹப்பெருமானும் பரத்வாஜ முனிவரும் பரதாழ்வானிடத்தில் அதிசங்கை கொண்டதற்கும் இதுவே காரணம். (இவ்வளவில் நிற்போமிப்போது.)

உபந்யாஸக ஸௌபாக்யம் P. B. A.

ஆங்காங்கு உபந்யாஸங்கள் செய்து புகழும் பொருளும் படைக்கவேண்டுமென் கிற குதுஹலங் கொண்ட சிலர் அதற்காக என்னென்ன ஸாதனங்கள் ஸம்பாதிக்க வேண்டுமென்று நமக்கெழுதிக் கேட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் நமக்கு மிகவும் ஆப்தர் களாயிருந்தபடியாலே அவர்களுக்கு நாம் தெரிவித்தோம்- ஆங்காங்கு உபந்யாஸங்கள் செய்து வருகின்ற சிலவித்வான்களின் திருநாமங்களைக் குறிப்பிட்டு, அன்னவர்களின் உபந்யாஸ கோஷ்டிகளில் அடிக்கடி அந்வயித்துக் கொண்டேயிருந்தால் நாளடைவில் உபந்யாஸஸூக்தி உண்டாகி அது அரிவிருத்தியு மடையும்; அது தவிர நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களின் வியாக்கியான க்ரந்தங்களில் உதாஹரிக்கப் பட்டுள்ள இதிஹாஸ புராணாதி ப்ரமாணவசனங்களைச் சிந்தனை செய்து கண்டபாட மாக்கிக் கொள்வதும் மிக முக்கியம்-என்று தெரிவித்திருந்தோம். இதிஹாஸ புராணாதி ப்ரமாண வசனங்களை எவ்விதமாகக் கண்டஸ்தமாக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்பதை உபந்யாஸருசிபுடைய ரெல்லாரும் நன்கு தெரிந்து கொள்வதற்காக இங்குச் சில வினாக்களும் விடைகளும் வெளியிடுகிறோம்.

ஸ்ரீராமாயணாதிகளில் சில கேள்விகளும் உடனுக்குடனே பதில்களும் வரையப் படுகின்றன. விடைகளை வெளியிடாமல் வினாக்களை மட்டும் வெளியிட்டு வைத்தால் அது வித்வான்களைப் பரீக்ஷிப்பது போல் தோன்றும். தவிர, அதனால் பலனென்றும் கண்ட தாகாது; ஆகவே வினாக்களையும் விடைகளையும் வெளியிடுகிறோம். இப்படி பல நூற்றுக்கணக்கானவினாக்கள் தோன்றினால் உடனுக்குடனே விடையிறுக்கும் படியான ஸூக்தி பெறுவதற்கு ப்ரமாண வசனங்கள் பலவற்றிலும் உபஸ்திதி ஸம்பாதிக்கவேண்டுமென்பது அடியேனுடைய அபிஸந்தி. இந்த வினாவிடைகள் நீண்டகாலம் தொடரும்.

இனி வினாக்களும் விடைகளும் காண்பின்

1 (வினா.) *உபஸ்தித: எங்கேவருகிறது? உபஸ்திதம் எங்கே வருகிறது?

(விடை.) அரண்மனையில் இளையபெருமாள் சமைத்த பர்ணசாலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமாளிடம் முறையிட்டுக் கொள்வதற்காகத் திரண்டுவந்த மஹர்ஷிகளை நோக்கி மிக்க வெட்கத்துடனே வார்த்தையாடத் தொடங்கின பெருமாள் *ப்ரஸீதந்து பவந்தோ மே ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதுலா, யதீத்ருஸா ரஹம் விப்ரை: உபஸ்தேயை ருபஸ்தித: எனார். இங்கு (உபஸ்தித:) என்பதைக் காணலாம். (2) பெருமாள் கடற்கரையிலெழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே அவரை அடைக்கலம் புகவந்த விபீஷணும் வான் ஸுகீவாதிகளான வானர முதலிகளைநோக்கி *நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷண முபஸ்திதம், ஸர்வலோகஸ்ரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே* என்றான். இங்கு உபஸ்திதம் பென்றுள்ளது. ஸ்தோத்ர ரத்னத்தில் *உபஸ்திதம் தேந புரோ கருத்மதா*

2 (வினா.) பெருமாளுடைய பாஹுவைப்பற்றி ஏகவசனமாகச் சொல்லியிருப்பது எங்கே? த்விவசனமாகச் சொல்லியிருப்பது எங்கே? பஹுவசனமாகச் சொல்லியிருப்பது எங்கே? ஸ்ரீராமாயணத்துக்குள்ளேயே காட்டவேண்டும்.

(விடை.) பெருமாள் கடலைக்கடந்து இலங்கை செல்வதற்காக வருணனை வழி வேண்டிக் கடற்கரையிலே சயனித்தருளின படியைச் சொல்லா நின்ற வான்மீகிபுனிவர் *பாஹும் புஜக போகாபம் உபதாயாரி ஸுதிதந: அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதி சிச்யே மஹோததே: எனார். இங்கு (பாஹும்) என்று ஏகவசனம். (2) வனத்திலே செல்லா நின்ற பிராட்டி யான சிங்கம் புலி முதலான துஷ்டஜந்துக்களைக் கண்டு சிறிதும் அஞ்சவில்லை—என்று சொல்லுமிடத்து *கஜம் வா வீக்ஷய ஸிம்ஹம் வா வ்யாக்ரம் வாபி வராங்கநா, நாஹாரயதி ஸம்த்ராஸம் பாஹு ராமஸ்ய ஸம்ச்ரிதா* என்றது. இங்கு (பாஹு) என்று த்விவசனம் புள்ளது. (3) பம்பைக்கரையிலே பெருமானைக் கண்டதிருவடி *ஆயதாச் ச ஸுவ்ருத்தாச்ச பாஹவ: பரிகோபமா: ஸர்வபூஷண பூஷார்ஹா: கிமர்த்தம் ந விபூஷிதா: எனார். இங்கு (பாஹவ: என்று பஹுவசனமுள்ளது.

3. (வினா) *ருபஸம்* என்பது ஓரிடத்தில் வருகிறதா? இரண்டிடத்தில் வருகிறதா?

(விடை.) இரண்டிடங்களில்வருகிறது. (1) பெருமாளுடைய வடிவழகைக்கண்டு வண வாஸிகள் விஸ்மயப்பட்டார்களென்று சொல்லுமிடத்து *ருபஸம்ஹநநம் லக்ஷ்மீம் ஸௌகுமார்யம் ஸுவேஷதாம், தத்ருசர் விஸ்மிதா காரா: ராமஸ்ய வநசாரிண: எனப்பதோரிடம். (2) தாசரதிகளால் தனக்கு நேர்ந்த அங்கபங்கத்தை முறையிடுகிற குர்ப்பணைகை *தருணௌ ருபஸம்பந்நௌ ஸுகுமாரௌ மஹாபலௌ* என்று வாய் ஓயாமல் சொல்லிக் கொண்டு போகிறோனே, அது இரண்டாமிடம். எதற்கு? (ருபஸம்) என்பதற்கு. இது துக்கட்டா கேள்வி:

4 (வினா) *ஸர்வபூதேப்ய: எங்கே? *ஸர்வபூதேஷு* எங்கே? *ஸர்வபூதாநி* எங்கே? *ஸர்வபூதாநாம்* எங்கே?

(விடை.) 1 பெருமாளுடைய அபயப்ரதாந ச்லோகமான *ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய* ச்லோகத்தில்—'ஸர்வபூதேப்ய:'. (2) உபக்ரமே வான்மீகி நாரத ஸம்வாதத்தில்

*ஸர்வபூதேஷு கோஹித: (3) பகவத்கீதை 18-61 *ப்ராமயந ஸர்வபூதாநி* (4) அதிலேயே பூர்வார்த்தம்—*ஈச்வரஸ் ஸர்வபூதாநாம்* (*ஸர்வபூதாநிபும் *ஸர்வபூதேஷுவம் கீதையில் அதிகம்.)

5 (வினா) 'பார்த்துக்கொண்டே போனார்கள்' என்று மூலம்ருக்க. 'பாராதே போனார்கள்' என்று பொருள்பணித்திருப்பதெங்கே? சொல்லமுடியுமா?

(விடை) ஏன் முடியாது? சொல்லுகிறேன். தசரத சக்ரவர்த்தி துஞ்சின செய்தியைப் பரதாழ்வானுக்கு அறிவிக்கப் புறப்பட்டுச் சென்ற துதுவர் விரைந்து சென்றதைச் சொல்லும் முனிவர் "ஸராம்ஸி ச ஸுபுல்லாநி நதீச்ச விமலோதகா: நிரீக்ஷமாணஸ் தே ஜக்மு: தூதா: கார்யவசாத் த்ருதம்" (அயோ.) 68-14) என்றார். இதில் (நிரீக்ஷமாண: ஜக்மு:) என்றதற்குப் 'பார்த்துக்கொண்டே போனார்கள்' என்று தான் மொருள். ஆயினும் மருமமறிந்த நம்பிள்ளை திருவாய்மொழியில் (6-1-7) *ஒரு வண்ணஞ் சென்றுபுக்கு எனக்கொன்றுரையொண்கிளியே* என்றவிடத்து ஈட்டில் இந்த சுலோகத்தை யெடுத்து "பாராதே போனார்களென்கை" என்று பணித்தது அற்புதம்! அற்புதம்!! என்னத்தகும். இதைப்பற்றின விரிவு அந்யத்ர.

6 (வினா) *மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஷத்* என்பது யாருடைய வாக்கியம்? எங்குள்ளது? சொல்ல முடியுமா?

(விடை) *ந மந்தராயா ந ச மரதுரஸ்யா தோஷோ ந ராஜ்ஞோ ந ச ராக வஸ்ய, மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸித் வநப்ரவேசே ரகுநந்தநஸ்ய* என்பது பூர்ணச்லோகம். இது பரதாழ்வானுடைய வாக்கியம். ஆனால் ஸ்ரீராமாயணத்தில் கிடையாது. ஆசாரியர்கள் உதாஹரிக்கக் காணுமித்தனை. (திருப்பாவை 15 *நானேதாலுயிடுக.

7 (வினா) சேதநனுடைய ஸ்மரணமெப்போது? பரமாத்மாவினுடைய ஸ்மரணமெப்போது? சொல்லமுடியுமா? இது ஸ்ரீராமாயணத்திற் கேள்வியன்று.

(விடை) வராஹசரமச்சுலோகத்தை உட்கொண்ட கேள்வியென்பதறிவேன் *ஸ்திதே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே சரீரே ஸ்தி யோ நர: தாதுஸாம்யே ஸ்திதே ஸ்மர்த்தா விச்வரூபஞ்ச மாமஜம்: ததஸ் தம் ம்ரியமாணம் து காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம், அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி பரமாம் கதிம் * என்னுமிந்த வராஹசரமச்சுலோகத்தில் முந்தினச்லோகத்தில் சேதநனுடைய ஸ்மரணமும். பிந்தினச்சுலோகத்தில் ஈச்வரனுடைய ஸ்மரணமும் காண்க.

8 (வினா) *த்வயா ஸஹ* எக்கே? *மயா ஸஹ* எங்கே? *தயா ஸஹ* எங்கே?

(விடை) (1) வநப்ரயாணத்திற்கு முன்பு பெருமானிடம் பிராட்டி வார்த்தை— *யஸ் த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்க்கோ நிரயோ யஸ் த்வயாவிநா* (2) பிறகு சித்திர கூடத்தாழ்வரையில் பெருமாள் பிராட்டியோடு உசாவுகையில் *வைதேஹி! ரமஸே கச்சித்? சித்ரகூடே மயா ஸஹ* என்றுள்ளது. (3) ஸ்தோத்ரரத்நத்தில் *தயா ஸஹா ஸீநமநந்த போகிநி.....* ஆளவந்தார்.

9 (வினா) மநஸ்ஸை சலமென்றது யார்? சஞ்சலமென்றது யார்?

(விடை) இது பகவத்கீதையிற் கேள்வியென்று நினைக்கிறேன். (1) (கீதை — 6 34) *சஞ்சலம் ஹி மந: க்ருஷ்ண! ப்ரமதி பலவத் த்ருதம், தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம்

மந்யே வாயோரிவ ஸுதுஷ்கரம்* என்றான் அர்ஜுனன். அதுகேட்ட கண்ணன் *அஸம்சயம் மஹாபாஹோ! மனோ துர்நிக்ரஹம் சலம், அப்யாஸேந து கௌந்தேய! வைராக்யேணா ச க்ருஹ்யதே' என்றான்.

10 (வினா) ஸௌம்யசக்ஷுஸ்ஸௌங்கே? திவ்யசக்ஷுஸ்ஸௌங்கே? சொல்லவேணும்.

(விடை) (1) சக்ரவர்த்தி திருமகன் சபரியின் ஆச்ரமத்திற்கு எழுந்தருளின போது அவள் சொன்னவார்த்தை— *சக்ஷுஷா தவ ஸௌம்யேந பூதாஸ்மி ரகுநந்தந!* என்று. இங்கு ஸௌம்யசக்ஷுஸ்ஸு. (2) கீதையில் கண்ணபிரான் அர்ஜுநனுக்கு விச்வரூபம் காட்டுவதற்கு முன்னே *திவ்யம் ததாமி தே சக்ஷு: பச்ய மே யோகமைச்வரம்* என்றான். இங்கு திவ்ய சக்ஷுஸ்ஸு.

11 (வினா) வால்மீகிமுனிவர் இராமபிரானை விஷ்ணுவாகவே சொன்னது எங்கே? விஷ்ணுபோலேயென்றும், விஷ்ணுவைப் போன்றவனென்றும் சொன்னது எங்கே?

(விடை) (1) அயோத்யாகாண்ட உபக்ரமத்தில் ஸ ஹி தேவைருதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதார்த்திபி: அர்த்திதோ மாநுஷே லோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ்ஸநாதந: * என்றார். இங்கு விஷ்ணுவே ராமனென்றது. (2) *கோ ந்வஸ்மிந் என்று தொடங்கிக் கேள்விகள் கேட்ட வால்மீகி பகவானுக்கு விடையிறுக்கின்ற நாரதமஹர்ஷியின் முகத்தால் *விஷ்ணுநா ஸத்ருசோ வீர்யே* என்றும், பாலகாண்டமுடிவில் *தயா ஸ ராஜர்ஷிஸுதோபிராமயா ஸமேயிவாந் உத்தமராஜகந்யயா, அதீவ ராமச் சுசுபேதி காமயா விபுச் ச்ரியா விஷ்ணுரிவாமரேச்வர: என்றவிடத்தில் தம்வாக்காலும் ராமபிரானுக்கு விஷ்ணுஸாத்ருச்யத்தைச் சொன்னார். **தத்பிந்நத்வே ஸதி தத்கதபூயோ தர்மவத்த்வம் ஸாத்ருச்யம்* ஆகையாலே விஷ்ணுதாதாத்மயமும் விஷ்ணுதாத்ருப்யமும் இராமனுக்குச் சொல்லப்பட்டதாயிற்று.

12 (வினா) பிராட்டி எதைப் பார்க்கவில்லை? எதைப் பார்த்தாள்? ஒரே சீலோ கத்தினால் விடை கூறவேணும்.

(விடை) *நைஷா பச்யதி ராக்ஷஸ்ய: நேமாந் பல்லவிதத்ருமாந். ஏகஸ்த ஹ்ருதயா நூநம் ராமமேவாநுபச்யதி* [ராக்ஷஸ்ய: என்றது—ராக்ஷஸீ: என்றபடி. ஆர்ஷவ்யத்யயம். அசோகவனத்தில் திருவடி பிராட்டியைக்கண்டபோது சொன்ன வார்த்தை இது. தன்னைத் தர்ஜன பர்தஸனங்கள் பண்ணி நலிகிற அரக்கிகளைப் பிராட்டி கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பதில்லை; தளிரும் முறியுமாய் மனோஹரங்களாய் அங்கே சுற்று உள்ள வருஷங்கடையும் பார்ப்பதில்லை; சக்ரவர்த்தி திருமகனாரொருவரையே கட்கண்ணாலன்றிக்கே உட்கண்ணால் பாராநின்றொளன்கை. இப்படி பார்க்கிற கண்ணைக்கொண்டுதான் திருவடி பிராட்டியைத் தெரிந்துகொண்டானென்பது நம் ஆசாரியர்களின் பணிப்பு; இதை யடியொற்றியேதான் கம்பர் *கண்டனன் கற்பினுக் கணியைக் கண்களால்* என்றார். இங்கே (கண்களால்) என்றது—தன் கண்களால் என்றபடியன்று; பிராட்டியின் கண்களைக்கொண்டு—என்றபடி. *தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா* என்னப்பட்ட வெளிக்கண்ணையும், *ராமமேவாநுபச்யதி* என்னப்பட்ட உட்கண்ணையும் சேர்த்துக் (கண்களால்) என்றார் கம்பர்.

— ஆராய திவ்யஸூத்திகளில் ஒரு வினாவிடை —

(வினா) *ரக்ஷைகதீக்ஷை ஸாதித்தவர் யார்? ரக்ஷாதீக்ஷை ஸாதித்தவர் யார்?

(விடை) (1) அகிலபுவநஜந்ம...விநதவிவித பூதவ்ராத ரக்ஷைகதீக்ஷைஸாதித் தவர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர். (2) *நமஸ் தஸ்மை கஸ்மைசந பவது நிஷ்கிஞ்சநஜநஸ்வயம் ரக்ஷாநீக்ஷா ஸமதிக ஸமிந்தாநயஸஸே' (அபயப்ரதாந ஸாரே: ஸாதித்தவர் தேசிகன்.

திவ்யம்பரபந்தத்திலும் சுருக்கமாகச் சில வினாவிடைகள்

(வினா) ஒன்றுமுதல் பன்னிரண்டுவரையில் லக்கங்கள்வரும் பாசுரங்களைச் சொல்ல வேணும். திருச்சந்த விருத்தத்திலிருந்து மட்டும் பாசரம் சொல்லக் கூடாது. (இந்த லக்கங்களெல்லாம் ஒரேபாசரத்தில் காட்டப்படவேண்டுமென்று கேள்வியின் கருத்தல்ல.)

(விடை.) *ஒன்றெனக்கருள் செய்யவுணர்த்தலுற்றேனே* *இரண்டு பாடும் துலுங்கா புடைபெயரா எழுது சித்திரங்கள் போல நின்றனவே *மூன்றடி நிமிர்த்து மூன்றினில் தோன்றி மூன்றினில் மூன்றுருவானான்* *நான்கு முகத்தான் நின்னுந்தி முதல்* *ஐந்தினோடைந்தும் வல்லார்* *அறினோடொரு நான்குடை நெடுமுடியரக் கன்* *துளங்கு நீண்முடி...அங்கோடு நாழிகையேழுடனிருப்ப* *எட்டுத்திசையு மெண்ணிறந்த* *ஒன்பதோ டொன்றுக்கும் மூவுலகு முருகுமே* இப்பத்தும் வல்லார்*. *பதினொரு விடையருமிவரோ* பன்னிரு திங்கள் வயிற்றில் கொண்ட* சரிதானா?

2 (வினா) திருநாட்டில் நடக்குங்கதை எந்த ஆழ்வார்க்குத் தெரியும்? அக்கதை என்ன?

(விடை) நம்மாழ்வார்க்குத் தெரியும். *சூட்டு நன்மலைகள் தூயன வேந்தி விண்ணோர்கள் நன்னீராட்டி* என்கிற திருவிருத்தப்பாசரத்தில் அக்கதை காண்க.

3 (வினா) எந்தெந்த திவ்யதேசங்களில் எந்தெந்த அரசர்கள் திருப்பணிசெய்தனர்?

[விடை] *தென்னன் தொண்டையர் கோன்-திருவல்லிக் கேணியில்.* வயிர மேகன்-அட்ட புயகரத்தில். *பல்லவர் கோன்பணிந்தது-பரமேச்சுர விண்ணகரத்தில். நந்தி பணிசெய்தது-நந்தி புரவிண்ணகரத்தில்.* செங்குணன் கோச்சோழன் சேர்ந்தது-திரு அழந்தூரில். [*திருவுடைமன்னரைக் காணில் திருமலைக்கண்டேனே யென்னும்* என்கிற திருவாய்மொழிப் பாசரத்திற்கு இத்தகைய மன்னர்களே இலக்கானவர்கள்.]

4 [வினா.] எம்பெருமான் விஷயமல்லாத கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு அருளிச் செயல் நடுவே சேர்ந்தது எங்ஙனம்? Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

[விடை] உபதேசரத்தின மாலையில் மணவாள மாமுனிகள் *வாய்த்த திருமந் திரத்தின் மத்திமமாம் பதம்போல், சீர்த்த மதுரகவி செய்கலையை-ஆர்த்த புகழாரியர் கள் தாங்கள் அருளிச் செயல்நடுவே சேர்வித்தார் தாற்பரியம் தோர்ந்து*. என்றருளிச் செய்திருப்பது காண்க. Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

5 [வினா.] புருஷார்த்தங்களைக் கணக்கிடுகையில் 'தர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்கள்' என்று காமத்தைப் பஞ் சேர்த்துக் கணக்கிட்டது பொருந்துமோ?

[விடை] திருவரங்கத் தமுதனார் இராமானுச நூற்றந்தாதியில் *சேமநல்வீடும் பொருளும் தருமமும், சீரிய நற்காமமும் என்றிவைநான்கென்பர், நான்கினுங் கண்ணுக்கேயாமது காமம் அறம்பொருள் வீடிதற் கென்றுரைத்தான் வாமனன் சீலன், இராமானுசனிந்த மண்மிசையே* என்றருளிய பாசரத்தினால் பொருத்தமறிக.

6 [வினா.] திருவேங்கடமுடையான் யாருக்கு மந்த்ரோபதேசம் பண்ணினார்? அதை வெளியிட்டவர் யாவர்?

[விடை] பெரிய திருமொழி 5-8-9—*துளங்கு நீண்முடி யரசர்தங்குரிசில் தொண்டை மன்னவன் திண்டி றலொருவற்கு, உளங்கொளப்பினோடினருள் சுரந்து அங்கோடு நாழிகையேழுடனிருப்ப, வளங்கொள் மந்திரம் மற்றவற்கருளிச் செய்த வாறடியேனறிந்து....என்று வெளியிட்டவர் திருமங்கை மன்னன்.....(தொடரும்)

ஆழ்வார்கள் புகழ்ந்த கண்ணன்.

கண்ணபிரகாசம்பற்றி நாலாயிரப் பாசுரங்களில் அருமிடங்களின் குறிப்பு.

பெரியாழ்வார் திருப்பல்லாண்டு

1. மல்லாண்ட திண்டோள் மணிண்ணன் (1) 2. மாயப் பொருபடை வாணனை ஆயிரந் தோளும் பொழிகுருதி பாயச் சுழற்றிய ஆழிவல்லான். (7) 3. திரு மதுரையுட் சிலைகுனித் தைந்தலைய பைந்நாகத் தலைப் பாய்ந்தவன். (10)

பெரியாழ்வார் திருமொழி

வண்ணமாடங்கள் சூழ் திருக்கோட்டியூர்க் கண்ணன் (1-1-1) 5 சீருடைப் பிள்ளை, திருவோணத்தான். (1-1-3) 6 ஆயர் புத்திரனல்லாத அருந்தெய்வம், பாயசீருடைப் பண்புடைப் பாலகன் மாயன் (1-1-7) 7 மத்த மாமலைதாங்கிய மைந்தன். (1-1-8) 8 கோதைக்குழலாள் அசோதைக்குப் போத்தந்த பேதைக் குழவி (1-2-1) 9 பனைத்தோளிலவாய்ச்சி பால் பாய்ந்த கொங்கை அணைத்தார வுண்டு கிடந்த பிள்ளை. (1-2-3) 10. உழந்தாள் நறுநெய் ஒரோதடாவுண்ண இழந்தாள் எரிவினால் ஈர்த்தெழில் மத்தின் பழந்தாம்பாலோச்சப் பயத்தால் தவழ்ந்தான். (1-2-4) 11. பிறங்கிய பேய்ச்சி முலைசுவைத்துண்டிட்டு உறங்குவான் போனே கிடந்த பிள்ளை. [1-2-5] 12. மத்தக்களிற்று வசுதேவர் தம்முடைச் சித்தம் பிரியாத தேவகிதன் வயிற்றில் அத்தத்தின் பத்தாநாள் தோன்றிய வச்சுதன். [1-2-6] 13. இருங்கைம் மதகளிறீர்க்கின்றவனைப் பருங்கிப் பறித்துக் கொண்டோடும் பரமன் [1-2-7] 14. வந்த மதலைக் குழாத்தை வலிசெய்து தந்தக் களிறுபோல் தானே விளையாடும் நந்தன் மதலை. [1-2-8] 15 பெருமா வரலில் பிணிப்புண்டிருந்து அங்கிருமாமருதமிறுத்த பிள்ளை. [1-2-10] 16 நாள்களோர் நாலைந்து திங்களளவிலே தானே நிமிர்த்துச் சகடத்தைச் சாடிப்போய் வாள் கொள் வளை யெயிற்றருயிர் வவ்வினான். [1-2-11] 17. மைத்தடங் கண்ணி அசோதை வளர்க்கின்ற செய்த்தலை நீலநிறத்துச் சிறுப் பிள்ளை. [1-2-12] 18 வண்டமர் பூங்குழல் ஆய்ச்சி மகனாகக் கொண்டு வளர்க்கின்ற கோவலக் குட்டன். [1-2-13] 19. நோக்கியசோதை நுணுக்கிய மஞ்சளால் நாக்கு வழித்து நீராட்டும் நம்பி. [1-2-15] 20. வசுதேவர் தம்மகனாய் வந்து திண் கொளசுரைத் தேய வளர்ந்தவன் [1-2-16] 21 திருவின் வடிவொக்கும் தேவகி பெற்ற உருவு கரிய ஒளிமணி வண்ணன். [1-2-17] 22. மண்ணும் மலையும் கடலு முலகேழு முண்ணுந் திறத்து மகிழ்ந்துண்ணும் பிள்ளை. [1-2-18] 23. முற்றிலும் தூதையும் முன் கைமேல் பூவைபும் சிற்றிலிழைத்துத் திரிதருவோர்களைப் பற்றிப் பறித்துக் கொண்டோடும் பரமன் [1-2-19] 24 அழகிய பைம்பொன்னின் கோல் அங்கைக் கொண்டு கழல்கள் சதங்கை கலந்தெங்கு மார்ப்ப மழகன்றினங்கள் மறித்துத் திரிவான். [1-2-20] 25. வஞ்சனையால் வந்த பேய்ச்சி முலையுண்ட அஞ்சன வண்ணன் [1-3-10] 26. தன்புகத்துச் சுட்டி தூங்கத்துங்கத் தவழ்ந்து போய்ப் பொன்முகக் கிண்கிணி யார்ப்பப் புழுதியனைந்தவன் [1-4-1] 27. தாழியில் வெண்ணெய்தடங்கையாரவிழுங்கிய பேழைவயிற்றெம்பிரான். [1-4-9] 29 மைத்தடங்கண்ணி

யசோதை தன் மகன் [1-4-10] 29 மேலை யமரர்பதிமிக்கு வெகுண்டு வரக் காளநன்
மேகமவை கல்லொடுகார்பொழியக் கருதி வரைக்குடையாக் கால்கள் காப்பவன்
[1-5-2] 30 வானவர் தாம் மகிழ வன்சகடமுருள வஞ்ச முலைப்பேயின் நஞ்சமது
உண்டவன் [1-5-4] 31 கானக வல்விளவின் காயுதிரக்கருதிக் கன்றது கொண்
டெறியும் கருநிறக்கன்று [1-5-4] 32 தேனுகனும் முரனும் திண்திறல் வெந்நரகன்
என்பவர்தாம் மடியச் செருவதிரச் செல்லுமானை. [1-5-4] 33. மத்தளவும் தயிரும்
வார்குழல் நன்மடவார் வைத்தன நெய் களவால் வாரி விழுங்கி ஒருங்கொத்த வினை
மருத முன்னிய வந்தவரை ஊருகரத்தினொடு முந்திய வெந்திறலோன் [1-5-5]
34. கானகமாமடுவில் காளியனுச்சியிலே தாய நடம் பயிலும் சுந்தரன் (1-5-5)
35. துங்கமதக்கரியின் கொம்பு பறித்தவன். 36. அய மறிந்து பொருவானெதிர்வந்த
மல்லை அந்தரமின்றி யழித்தாடிய தாளிணையான். 37. நப்பினை தனிதிறமா நல்விடை
யேழவிய நல்ல திறலுடைய நாதன். (1-5-7) 38. தப்பின பிள்ளைகளைத் தனமிசு
சோதிபுகத் தனியொருதேர் கடவித் தாயொடு கூட்டிய வப்பன். (1) 39. சட்டித்
தயிரும் தடாவினில் வெண்ணெய் முண் பட்டிக் கன்று. (1-5-5) 40. மன்னர்படப்
பஞ்சவர்க்கன்று தேருய்த்தவன். (1-5-3) 41. புகழ்ப்பலதேவ னென்னும் தன்னம்பி
யோடப் பின்கூடச் செல்வான். (1-7-5) 42 மக்களுலகினில் பெய்தறியா மணிக்
குழவி யுருவின் தக்கமாமணி வண்ணான் வாசுதேவன். (1-7-8) 43. பஞ்சவர்
ணாதனாய்ப் பாரதங்கை செய்தவன். 44 நஞ்சமிழ் நாகங்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு
அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள் செய்த அஞ்சன வண்ணன். (1-8-3)
45 நாரிய சாந்தம் நமக்கிறை. நல்கென்னத் தேறியவனும் திருவுடம்பிற் பூச ஊறிய
கூன்னை யுள்ளையொடுங்க ஏறவுருவினான். [1-8-4] 46 கழல் மன்னர் குழக் கதிர்
போல் விளங்கி எழலுற்றமீண்டே யிருந்துன்னை நோக்குஞ் சமுலைப்பெரிதுடைத் துச்
சோதனை யழல் விழித்தான். [1-8-5] 47 பூமிப் பொறை தீர்ப்பான் தேரொக்க
லூர்ந்தான். காரொக்கு மேனிக் கரும்பெருங்கண்ணன். [1-8-6] 48 தரணியில்
பேந்தர்களுட்க விசயன் மணித் திண்டேருர்ந்தவன். [1-9-4] 49 பொத்தவுரலைக்
கவிழ்த்து அதன்மேலேறித் தித்தித்த பாலுந் தடாவினில் வெண்ணெயும் மெத்தத்
திருவயிரூர விழுங்கிய அத்தன். (1-9-7) 50 மூத்தவை காண முதுமணற் குன்
றேறிக் கூத்துஉவந்தாடிக் குழலாலிசைபாடி வாய்த்த மறையோர் வணங்க இமையவ
ரேத்த நின்றவெம்பிரான். [1-9-8] 51 கற்பகக்காவு கருதிய காதலிக்கு இப்பொழு
தீவனென்றிந்திரன் காவினில் நிற்பன செய்து நிலாத்திகழ் முற்றத்துஞய்த்தவன்.
[1-9-9] 52 மெச்சுது சங்கமிடத்தான் நல்வெய்ஊதி பொய்ச் சூதில் தோற்ற
பொறைபுடை மன்னர் காய்ப் பத்தூர் பெருதன்று பாரதங் கைசெய்தவத்தூதன்.
[2-1-1] 53 மலைபுரைதோள் மன்னவரும் மாரதரும் மற்றும் பலர் குலைய நூற்று
வரும் பட்டியியப் பார்த்தன் சிலை வளையத் திண்தேர் மேல் முன்னின்றான். [2-1-2]
54 காயுநீர்புக்குக் கடம்பேறிக் காளியன் தீய பணத்தில் சிலம்பார்க்கப் பாய்ந்தாடி
வேயின் குழலுதி வித்தகனாய் நின்ற ஆயன். (2-1-3) 55 இருட்டில் பிறந்து
போயேழை வல்லாயர் மருட்டைத் தவிர்ப்பித்து வன்கஞ்சன்மாளப் புரட்டியவன்.
56 அந்நாளாய்ச்சியர் பூம்பட்டும் கொண்ட வரட்டன். [2-1-4] 57 நந்தன் மனைவி
கடைதாம்பால் சோப்புண்டு துள்ளித்துடிக்கத் துடிக்க அப்பூண்டான். [2-1-5]
58 துப்பமும் பாலும் தயிரும் விழுங்கிய அப்பன். [2-1-5] 59 அசோதை இளஞ்

சிங்கம். கொத்தார் கருங்குழல் கோபாலகோளரி அத்தன். (2-1-7) 60 கஞ்சனை வஞ்சனையால் வலைப்படுத்தினான். (2-2-3) 61 இருமலை போலெதிர்ந்த மல்லரிருவர் அங்கமெரிசெய்தான். (2-2-8) 62 பேய்ப்பால் மலைபுண்ட வித்தன். (2-3-1) 63 மலையையெடுத்து மகிழ்ந்து கன்மாரி காத்துப் பசு நிறை மேய்த்தான். (2-3-7) 64 ஏர்விடை செற்றிளங்கன் றெறிந்திட்ட இருமகேசன். (2-3-10) 65 ககட முதைத்திட்ட பற்பநாபன். [2-3-11] 66 முன்வஞ்சமகளைச் சாவப் பாலுண்டு சகடிப்பாய்ந்திட்ட தாமோதரன். [2-3-12] 67 கஞ்சன் புணர்ப்பினில் வந்த கடிய சகட முதைத்து வஞ்சகப் பேய்மகள் துஞ்ச வாய் மலைவைத்த பிரான். [4-4-4] 68 எண்ணெய்க்குடத்தைப் புருட்டி இளம்பிள்ளை கிள்ளியெழுப்பிக் கண்ணைப் புரட்டி விழித்துக் கழைகண்டு செய்யும் பிரான். [2-4-3] 69 கன்றினை வாலோலை தட்டிக் கனிகளுதிர வெறிந்து பின்தொடர்ந் தோடியோர் பாம்பைப் பிடித்துக் கொண்டாட்டினான். [2-4-7] 70 பேயின் முலைபுண்டபிள்ளை, மாயச்சகடும், மருதுமிறுத்தவன். (2-5-2) 71 கிண்ணக்கலத்துத் திரையுறிமேல் வைத்த வெண்ணெய் விழுங்கி விரையவுறங்கிடு மண்ணலமரர் பெருமான். (2-5-3) 72 பள்ளத்தில் மேயும் பறவை யுருக்கொண்டு கள்ளவசரன் வருவானைத் தான் கண்டு புள்ளிது வென்று பொதுக்கோ வாய்கீண்டிட்ட பிள்ளை. (2-5-4) 73 கற்றினம் மேய்த்துக் கனிக்கொரு கன்றினைப் பற்றியெறிந்த பரமன். (2-5-5) 74 கிழக்கிற் குடிமன்னர் கேடிலாதாரை யழிப்பான் நினைந்திட்டு அவ்வாழியதனால் விழிக்கு மளவிலே வேரறுத்தான். (2-5-6) 75 வேலிக் கோல் வெட்டி விளையாடு வில்லேந்தித் தாலிக்கொழுந்தைத் தடங்கழுத்திற் புண்டு பீலித்தழையைப் பிணைத்துப் பிறகிட்டுக் காலிப்பின் போவான். (2-6-1) 76 கறுத்திட் டெதிர் நின்ற கஞ்சனைக் கொன்றான், பொறுத்திட் டெதிர்வந்த புள்ளின் வாய்கீண்டான். நெறித்த குழல்களை நீங்க புன்னோடிச் சிறுக்கன்று மேய்ப்பான். (2-6-3) 77 ஒன்றே யுரைப்பான் ஒரு சொல்லே சொல்லுவான். பாரதங் கையெறிந்தான் (2-6-4) 78 பாரதங் கைசெய்து பார்த்தற்குத் தேரொன்றை யூர்ந்தான். (2-6-4) 79 பாலப் பிராயத்தே பார்த்தற்குள் செய்த கோலப்பிரான். (2-6-6) 80 தேனிவினிய பிரான். (2-7-1) 81 மச்சொடு மாளிகையேறி மாதர்கள் தம்மிடம் புக்குச் சச்சொடு பட்டைக் கிழித்துக் காம்பு துகிலவை கீறி நிச்சலும் தீமைகள் செய்வான். (2-7-3) புள்ளினை வாய் பிளந்திட்டான். பொருகரியின் கொம்பொசித்தான். (2-7-5) கருதிய தீமைகள் செய்து கஞ்சனைக் கால் கொடு பாய்ந்தான். தெருவின்கண் தீமைகள் செய்து சிக்கென மல்லர்களோடு பொருது வருகின்ற பொன். (2-7-6) குடங்களெடுத்தேற விட்டுக் கூத்தாட வல்லகோ. மடங்கொள் மதிமுகத்தாரை மால் செய்யவல்ல மைந்தன். (2-7-7) சீமாலிகனவனோடு தோழமைக் கொள்ளவும் வல்லான். சாமாறவனை 'பியண் ணிச் சக்கரத்தால் தலை கொண்டான். (2-7-8) கள்ளச் சகடும் மருதும் கலக்கழிய உதை செய்த பிள்ளையரசு. (2-8-7) கஞ்சன் கறுக்கொண்டு வஞ்சிப்பதற்கு விடுத்த கருநிறச் செம்மயிர்ப் பேையைப் பிடித்து முலைபுண்ட பரமன். (2-8-6, 2-8-7) கும்பக் களிறட்டகோ. கொடுங்கஞ்சன் நெஞ்சினில் கூற்று. (2-7-8) வெண்ணெய் விழுங்கி வெறுங்கலத்தை வெற்பிடையிட்டு அதனோசை கேட்கும் கண்ணபிரான். (2-9-1) 90 வளைதுகில் கைக்கொண்டு காற்றிற்கடியனோடியாகம்புக்கு மாற்றமும் தாரான். (1-10-2) வண்டமர் பூங்குழலார் துகில்கைக்கொண்டு விண்டோய் மரத்தான்

(1 10 2) தடம்படு தாமரைப் பொய்கை கலக்கி விடம்படு நாகத்தை வால்பற்றியீர்த்
துப் படம்படு பைந்தலை மேலெழப் பாய்ந்திட்டு உடம்பையசைத்தான். (2 10 3)
தேனுகனாவி செகுத்துப் பனங்கனி தானெறிந்திடட தடம் பெருந் தோளினால் வானவர்
கோன் விடவந்த மழைதடுத்து ஆனிரை காத்தான் (2 10 4) ஆய்ச்சியர்சேரி
அனாதையிர் பாலுண்டு பேர்த்தவர் கண்டுபிடிக்கப் பிடியுண்டு வேய்த்தடந் தோளினார்
வெண்ணெய் கொள்மாட்டாதங் காப்புண்டிருந்தான் (2 10 5) தள்ளித் தளர்நடை
யிட்டிளம் பிள்ளையாய் உள்ளத்தினுள்ளே அவனையுற நோக்கிக் கள்ளத்தினால் வந்த
பேய்ச்சி முலைபுயிர் துள்ளச் சுவைத்தான். (2 10 6) தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடு
தளர்நடை யிட்டு வருவான் பொன்னேய் நெய்யொடு பாலமுதுண்டு ஒரு புள்ளுவன்
பொய்யே தவழும் மின்னோர் நுண்ணிடை வஞ்சமகள் கொங்கை தஞ்ச வாய் வைத்த
பிரான். [3 1 1] வன்பாரச்சகட மிறச்சாடி வடக்கிலகம்புக்கிருந்து மின்போல் நுண்
ணிடையாளொரு கன்னியை வேற்றருவஞ் செய்து வைத்த அன்பன். (3 1 2)
கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய் விழுங்கிக் குடத்தயிர் சாய்த்துப் பருகிப் பொய்ம்மாய
மருதான் அசுரரைப் பொன்றுவித்தான். [3 1 3] மையார் கண் மடவாய்ச்சியர்
மக்களை மையன்மை செய்து அவர்பின் போய்க் கொய்யார் பூந்துகில் பற்றித் தனிநின்று
குற்றம் பலபல செய்தான். [3 1 4] 100 முப்போதும் கடைந்தீண்டிய வெண்ணெயி
னோடுதயிரும் விழுங்கிக் கப்பாலாயர்கள் காவிற் கொணர்ந்த கலத்தொடு சாய்த்துப்
பருகி மெய்ப்பாலுண்டழு பிள்ளைகள் போல விம்மி விம்மி யழுகின்றவப்பன். [3-1-5]
கரும்பார் நீள்வயல் காய்கதிர்ச் செந்நெலைக் கற்றா ரை மண்டித் தின்ன விரும்பாக்
கன்றென்று கொண்டு வீளங்கனி விழுவெறிந்த பிரான். [3-1-6] சுரும்பார் மென்
குழல் கன்னியொருத்திக்குச் சூழ்வலை வைத்துத் திரிபுமரம்பன் [3-1-6] சுருட்டார்
மென்குழல் கன்னியர் வந்து சுற்றுந்தொழ நின்ற சோதி. [3-1-7] பிறர் மக்களை
மையன்மை செய்து தோளாலிட்டவரோடு தினைத்துச் சொல்லப் படாதன செய்தான்
[3-1-8] காய்வார்க்கென்று முகப்பனவே செய்து கண்டார் கழறத்திரியு மாயன்.
[3-1-9] தொத்தார் பூங்குழல் கன்னியொருத்தியைச் சோலைத் தடங்கொண்டு புக்கு
முத்தார் கொங்கை புணர்ந்து இராநாழிகை முவேழு சென்றின் வந்தான் [3-1-10]
அஞ்சன வண்ணன், ஆயர் கோலக் கொழுந்து. [3-2-1] பற்று மஞ்சள் பூசிப் பாவை
மாரொடு பாடியில் சிற்றில் சிதைத்தெங்கும் தீமைசெய்து திரிவான் [3-2-2] நன்மணி
மேகலை நங்கைமாரொடு நாள்தொறும் பொன் மணி மேனி புழுதியாடித் திரிவான்
[3-2-3] 110 வண்ணக் கருங்குழல் மாதர்வந்தலர் தூற்றிடப் பண்ணிப்பல செய்து
ஆய்ப்பாடி யெங்கும் திரிவான். [3-2-4] அவ்வவ்விடம் புக்கு அவ்வாயர் பெண்டிர்க்
கணுக்கனாய்க் கொவ்வைக் கனிவாய் கொடுத்தத் கூழைமை செய்வான் [3-2-5]
மிடறுமெழுமெழுத்தோட வெண்ணெய் விழுங்கிப் போய்ப் படிபு பல செய்து ஆய்ப்
பாடி யெங்குந்திரிவான். [3-2-6] வள்ளி நுடங்கிடைமாதர் வந்தலர் தூற்றிடத் துள்ளி
விளையாடித் தோழரோடு திரிவான் [3-2-7] பன்னிருதிங்கள் வயிற்றில் கொண்டவப்
பாங்கினால் அசோதை யமுதூட்டி யெடுத்த இளஞ்சிங்கம் [3-2-8] குடையும்
செருப்பும் கொடாதே கடிய வெங்கானிடைக் காலடி நோவக் கன்றின் பின் போக்கிய
பிள்ளை. [3-2-9] பேடைமயிற் சாயல் பிள்ளைமணுளன் [3-3-3] பற்றார் நடுங்க
முன் பாஞ்ச சன்னியத்தை வாய்வைத்த போரேறு (313-5) பொய்கைபுக்கு நஞ்சு

மிழ் நாகத்தினோடு பிணங்கினான். (3-3-6) கன்றினுருவாகி மேய்புலத்தே வந்த
 கள்ளவரசரன் தன்னைச் சென்று பிடித்துச் சிறுக்கைகளாலே விளங்காயெறிந்தான்.
 (3-3-7) 120 கோவலரிந்திரற்குக் காட்டிய சோறும் கறியும் தயிரும் கலந்துடனுண்
 டான். (3-3-8) அட்டுக்குவி சோற்றுப் பருப்பதமும் தயிர் வாவியும் நெய்யளறும்
 அடங்கப் பொட்டத்துற்றி மாரிப்பகை புணர்த்த பொருமாகடல் வண்ணன். (3-5-1)
 செப்பாடுடைய திருமாலவன் (3-5-3) தடங்கை விரலைந்தும் மலர் வைத்துத்
 தடவரை தாங்கு தாமோதரன். (3-5-7) வன்பேய் முலைபுண்டதோர் வாயுடையன்.
 (3-5-9) வானிளவரசு வைகுந்தக் குட்டன் வாசுதேவன் மதுரை மன்னன் நந்தர்
 கோனிளவரசு கோவலர் குட்டன் கோளிந்தன். (3-6-3) தேனுடன் பிலம்பன் காளி
 யனென்னுந் தீப்பப் பூடுகளடங்கவழக்கிக் கானகம்படியலாவி யுலாவிக் குழலாதின
 கருஞ் சிறுக்கன். (3-6-4) செம்பெருந்தடங் கண்ணன் திரடோளன் தேவகி சிறுவன்
 தேவர்கள் சிங்கம். (3-6-6) அருங்கலவுருவினாய் பெருமான். (3-6-10) மல்லரை
 யட்டவன். (3-8-1) 130 சாடிற் பாய்ந்த பெருமான். (3-8-3) நந்தகோபன் மகன்
 கண்ணன். (3-8-8) என்னாதன் தேவிக்கு அன்றின்பப் பூவியா தாள் தன்னாதன்
 காணவே தண்டமுரத்தினை வன்னாதப் புள்ளால் வலியப்பறித்திட்ட என்னாதன்.
 [3-9-1] உருப்பிணி நங்கையத் தேரேற்றிக் கொண்டு விருப்புற்றங்கேக விரைந்
 தெரிர் வந்து செருக்குற்றான் வீரஞ்சிதையத் தலையைச் சிரைத்திட்டான். (3-9-3)
 பஞ்சவர் தூதனாய்ப் பாரதங்கை செய்து நஞ்சுமிழ் நாகங்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு
 அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள் செய்த அஞ்சனவண்ணன். [3-9-5]
 காளியன் பொய்கை கலங்கப் பாய்ந்திட்டு அவன் நீண் முடியைந்திலும் நின்றுநடஞ்
 செய்து மீளவவனுக்கருள் செய்தவித்தகன். (3-9-7) மாயச்சகடமுதைத்து மருதிற்றுத்து
 ஆயர்களோடு போய் ஆநிரைகாத்து அணவேயின் குடிலாதி வித்தகனாய் நின்ற ஆயர்
 களோறு (3-9-9) கொலையாணைக் கொம்பு பறித்தான் (4-1-3) ஆயர்மடமகள்
 பின்னைக்காகி அடல்விடை யேழிணையும் வியப்பொருது வியர்த்து நின்றான் (4-1-4)
 வாரேறு கொங்கைபுருப்பிணியை வலியப் பிடித்துக் கொண்டு தேரேற்றிச் சேனை
 நடுவுபோர் செய்தான். [4-1-5] 140 பொல்லா வடிவுடைப் பேய்ச்சிதுஞ்சப் புணர்
 முலை வாய்மடுக்க வல்லான். பல்லாயிரம் பெருந்தேவிமாரொடு பௌவமெறிதுவரை எல்
 லாரும் குழச்சிங்காசனத்தே யிருந்தான் (4.1.6) வெள்ளைப் புரவிக்குரக்கு வெல்கொடித்
 தேர்மிசை முன்பு நின்று கள்ளப்படைத் துணையாகிப் பாரதம் கைசெய்தான். (4.1.7)
 நாழிகைபோகப்படை பொருதவன் தேவகிதன் சிறுவன். ஆழிகொண்டு அன்று இரவி
 மறைப்பச்சயத்திரதன் தலையைப் பாழிலுருளப் படை பொருதவன். [4-1-8] ஆனாயர்
 கூடியமைத்த விழவை அமரர்தம் கோனார்க் கொழியக் கோவர்த்தனத்துச் செய்தான்.
 (4.2.1) கஞ்சன் தன் ஒருவாரண முயிருண்டவன். [4-2-5] ஏவிறுச்சுச் செய்வான் ஏன்
 நெதிர்ந்து வந்த மல்லரைச் சாவத்தகர்த்த சாந்தணிதோள் சதுரன். [4-2-6] மன்னர்
 மறுக மை துன்னமார்க்கொரு தேரின்மேல் முன்னங்கு நின்று மோழை யெழுவித்த
 வன். [4-2-7] எட்டுத் திசையுமெண்ணிறந்த பெருந்தேவிமார் விட்டுவிளங்க வீற்
 றிருந்த விமலன். [4-2-10] உருப்பிணிநங்கை தன்னை மீட்பான் தொடர்ந்தேடிச்
 சென்ற வருப்பனை யோட்டிக் கொண்டிட்டுறைத்திட்ட வறைப்பன். [4-3-1] கஞ்ச
 னும் காளியனும் களிறும் மருது மெருதும் வஞ்சனையில் மடிய வளர்ந்த மணிலண்ணன்

[4-3-2] 150 மன்னுநரகன் தன்னைச் சூழ்போகிவளைத்தெறிந்து கன்னி மகளிர் தம்
மைக் கவர்ந்த கடல் வண்ணன். [4-3-3] மாவலி தன்னுடைய மகன் வாணன்
மகளிருந்த காவலைக் கட்டித்த தனிக்காளை. [4-3-4] பலபல நாமஞ்சொல்லிப்
பழித்த சிசுபாலன் தன்னை அலவலைமை தவிர்த்த வழகன். [4-3-5] யாண்டவர்
தம்முடைய பாஞ்சாலி மறுக்க மெல்லாம் ஆண்டங்கு நூற்றுவர்தம் பெண்டிர்மேல்
வைத்தவப்பன். [4-3-6] குருந்தமொன் றெசித்தான். (4-4-7) சாடி றப்பாய்ந்த
தலைவன். தாமோதரன். [4-6-6] கண்ணுக்கினிய கருமுகில் வண்ணன். [4-6-7]
செம்பெருந் தாமரைக் கண்ணன் (4-6-8) தலைப்பெய்து குமுறிச் சலம் பொதிமேகஞ்
சலசல பொழிந்திடக் கண்டு மலைப்பெருங்குடையால் மறுத்தவன். மதுரைமால்.
(4-7-6) விற்பிடித்திறுத்து வேழத்தை முறுக்கி மேலிருந்தவன் தலைசாடி மற்பொரு
தெழப் பாய்ந்தரையனை யுதைத்தமால். (4-7-7) 160 திரைபொரு கடல்கூழ் திண்
மதிள் துவரை வேந்து. தன் மைத்துனன் மார்க்காய் அரசினை யவிய அரசினை யருளுமரி
(4-7-8) மாதவத்தோன் புத்திரன் போய் மறிகடல் வாய் மாண்டாளை ஒதுவித்த
தக்கணையாவுருவுருவே கொடுத்தான். [4-8-1] பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த
பிள்ளை களை நால்வரையும் இறைப்பொழுதில் கொணர்ந்து கொடுத்து ஒருப்படுத்த
வுறைப்பன். [4-8-2] மருமகன்றன் சந்ததியை யுயிர்மீட்டு மைத்துனன் மார்
உருமகத்தே வீழாமே குருமுகமாய்க் காத்தான். (4-8-3) கருளுடைய பொழின்
மருதுங் கதக்களிறும் பிலம்பனையும் சுடியமாவும் உருளுடைய சகடரையும் மல்லரையு
முடைய விட்டோசை கேட்டான். (4-9-3) பதினாருமாயிரவர் தேவிமார் பணி செய்
யத் துவரையென்னுமதில் நாயகராகி வீற்றிருந்த மணவாளர். (4-9-5) மைத்துனன்
மார் காதலியை மயிர்முடிப்பித்து அவர்களை யே மன்னராக்கி உத்தரைதன் சிறுவனையு
முய்யக் கொண்டவுயிராளன் (4-9-6) குன்றெடுத்தா நிரைகாத்த ஆயன். கோநிரை
மேய்தவன் (4-10-9) கொடுமைக் கஞ்சனைக்கொன்று தன்தாளை கோத்த வந்தனை
கோள் விடுத்தான் (5-1-4) குஞ்சரம் வீழக் கொம்பொசித்தான். (5-1-5) 170
வண்ணமால் வரையே குடையாக மாரிகாத்தவன். கலிறட்ட பிரான். [5-1-9]
மக்களறுவரைக் கல்லிடைமோதவிழந்த வள்தன் வயிற்றில் சிக்கென வந்து பிறந்து
நின்றான். 5-0-1 தூது சென்றான் குருபாண்டவர்க்காய் அங்கோர் பொய்ச்சுற்றம்பேசிச்
சென்று பேதஞ் செய்தெங்கும் பிணம்படுத்தான். 5-3-5 மைத்துனன்மார்களை வாழ்
வித்து மாற்றலர் நூற்றுவரைக் கெடுத்தான். 5-3-9 சென்றங்கு வாணனையாயிரந்
தோளுந் திருச் சக்கரமதனால் தென்றித் திசை திசை வீழ்ச்செற்றான். 5-3-10 மருப்
பொசித்தான். மல்லடர்த்தான். 5-4-7 வேயர்தங்கள் குலத்துதித்த விட்டுசித்தன்
மனத்தே கேயிள்கொண்ட கோவலன். கொழுங்குளிர் முகில்வண்ணன். ஆயரேறு
5-4-11 திருப்பாவை = கூர்வேல் கொடுத்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்; ஏரார்ந்த
கண்ணியசோதையிளஞ்சிங்கம்; கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்.
1 மாயன்; மன்னு வடமதுரை மைந்தன்; தூயபெருநீர் யமுனைத் துறைவன்; ஆயர்
குலத்தினில் தோன்றுமணி விளக்கு; தாயைக் குடல் விளக்கஞ் செய்த தாமோதரன்.
5 பேய் முலை நஞ்சுண்டு கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி வெள்ளத்தரவில் துயி
லமர்ந்த வித்து. 6 180 மாவாய் பிளந்தான்; மல்லரை மாட்டிய தேவாதி தேவன். 8
புள்ளின் வாய் கீண்டான். 13 சங்கொடு சக்கரமேந்துந் தடக்கையன், பங்கயக்கண்

ணன். 14 வல்லாளை கொன்றான்; மாற்றாரை மாற்றழிக்க வல்லான்; மாயன். 15 குத்துவிளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில் மேல் மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறிக் கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக் கிடந்த மலர் மார்பன். 19 வள்ளல் பெரும் பசுக்களாற்றப் படைத்தான் மகன். 21 பொன்றச் சகடமுதைத்தான்; கன்று குணிலாவெறிந்தான். குன்று குடையா வெடுத்தான். 24 ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து ஓரிரனிலொருத்தி மகனாயொளித்து வளரத் தரிக்கிலானாகித் தான் தீங்கு நினைந்த கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில் நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமால். 25 கூடாரை வெல்லுஞ் சீர்க்கோவிந்தன். 27 குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தன். 28 190 பெற்றம் மேய்த் தண்ணுங் குலத்தில் பிறந்தவன். 29

நாச்சியார் திருமொழி

ஓர்கரியலற மருப்பினை யொசித்துப் புள்வாய் பிளந்த மணிவண்ணன் (1-10) குதிகொண்டரவில் நடித்தான் (3-2) குடத்தையெடுத்தேற விட்டுக் கூத்தாட வல்ல எங்கோ. (3-6) கோமளவாயர் கொழுந்து (3-8) கஞ்சன் வலை வைத்தவன்று காரிருளொல்லில் பிழைத்து நெஞ்சதுக்கஞ் செய்யப்போந்தான். வஞ்சகப் பேய்ச்சி பாலுண்டமசுமையிலி (3-9) அணிவாணுதல் தேவகிமாமகன்; மிகுசீர் வசுதேவர் தங்கோமகன் (4-3) ஆய்ச்சிமார்களு மாயாமஞ்சிடப் பூத்த நீள்கடம்பேறிப் புகப் பாய்ந்து வாய்த்த காளியன் மேல் நடமாடிய கூத்தன் (4-4) ஓடைமாமத யானை யுதைத்தவன் (4-5) மருத முறிய நடை கற்றவன். கஞ்சனை வஞ்சனையில் செற்ற வன். திகழும் மதுரைப் பதிக்கொற்றவன் (4-6) 200 அன்றின்னாது செய் சிசுபால னும் நின்ற நீள் மருதுமெருதும் புள்ளும் வென்றிவேல விறற்கஞ்சனும் வீழ முன் கொன்றவன் (4-7) அவலன்புடையார் தம் மனத்தன்றி மேவலன்; விரைசூழ் துவரா பதிக்காவலன்; கன்று மேய்த்து விளையாடுங் கோவலன் (4-8) அணியாச்சியார் சிந்தைபுள் குழகனார் (4-16) மதுரையார் மன்னன் (6-5) மருப்பொசித்த மாதவன் (7-1) வடமதுரையார் மன்னன்; வாசுதேவன் (7-3) செங்கட்கருமேனியன் (7-7) கண்ணுலங்கோடித்துக் கன்னிதனைக் கைப்பிடிப்பான் திண்ணார்ந்திருந்த சிசுபாலன் தேசுழிந்து அண்ணாந்திருக்கவே யாங்கவளைக் கைப்பிடித்த பெண்ணாளன் (11-9) கொந்தளமாக்கிப் பரக்கழித்துக் குறும்பு செய்வானோர் மகன் (12-3) நீர்க்கரை நின்ற கடம்பை யேறிக் காளியனுச்சியில் நட்பம் பாய்ந்து போர்க்களமாக நிருத்தஞ் செய் தான் (12-3) 210 பத்தவிலோசனத்து வேர்த்துப் பசித்து வயிறைசந்து வேண்டடிசி லுண்ணும்போதீதென்று பார்த்திருந்து நெடுநோக்குக் கொள்வான் (12-6) கற்றினம் மேய்க்கலும் மேய்க்கப் பெற்றான். காடுவாழ் சாதிபுமாகப் பெற்றான். பற்றியுரலிடை யார்ப்புமுண்டான். காலிகளாய் மழை தடுத்துக் கோவர்த்தனங் கொற்றக்குடையாக வேந்தி நின்றான் (12-8) கண்ணனென்னும் கருந்தெய்வம் (13-1) கோலால் நிரை மேய்த்த ஆயன் (13-2) கஞ்சைக்காய்ந்த கருவில்லி. (13-3) ஆயர்பாடி கவர்ந் துண்ணுங்காரேறு (13-4) தழையின் பொழில்வாய் நிரைப்பின்னே குழலாதி வரு கின்ற நெடுமால் (13-5) நந்தகோபன் மகனென்னுங் கொடிய கடியதிருமால் (13-6) கொள்ளை கொள்ளிக் குறும்பன். கோவர்த்தனன் (13-8) அல்லல் விளைத்த பெரு மான்; ஆயர்பாடிக் கணிவிளக்கு (13-10) 220 பட்டிமேய்ந்தோர் காரேறு; பல

தேவர்க்கோர் கீழ்க்கன்று, இட்டமான பசுக்களை இனிது மறித்து நீருட்டி விட்டுக் கொண்டு விளையாடுவான் (14-1) ஆயர்பாடி கவர்ந்துண்ணும் குணங்குநாறும் குட்டேறு; கோவர்த்தனன் (14-2) மாலாய்ப் பிறந்த நம்பி; மாலேசெய்யும் மணுளன் ஏலாப் பொய்களுரைப்பான் (14-3) போர்த்த முத்தின்குப்பாயப் புகர்மால் யானைக் கன்றேபோல் வேர்த்து நின்று விளையாடுவான் (14-4) பீதகவாடை யுடைதாழப் பெருங்கார்மேகக் கன்றேபோல் வீதியாரவருவான் (14-5) தருமமறியாக்குறும்பன்; தன்கைச்சார்ங்க மதுவேபோல் புருவவட்டமழகிய பொருத்தமில்; உருவுகரிதாய் முகம் செய்தாய் உதய பருப்பதத்தின்மேல் விரிபுங்கதிரே போல்வான் (14-6) பொருத்த முடைய நம்பி; புறம்போலுள்ளுங் கரியான்; அருத்தித் தாராகணங்களால் ஆரப் பெருகு வானம்போல் விருத்தம் பெரிதாய் வருவான் (14-7) காட்டைநாடித் தேனுக னுங்களிறும் புள்ளுமுடன் மடிய வேட்டையாடி வருவான் (14-8) விருந்தாவனத்தான்.

யெருமாள் திருமொழி

228 மாவினை வாய் பிளந்துகந்தமால்; வேலை வண்ணனென் கண்ணன்; வன் குன்றமேந்தி ஆவினையன்றுய்யக் கொண்ட லாயரேறு (1-4) ஏறடர்த்தான் (2-3) 230 தோய்த்த தண்டயிர் வெண்ணொய் பாலுடனுண்டலும் உடன்றாய்ச்சி கண்டு ஆர்த்ததோளுடை யெம்பிரான் (2-4) வன்பேய் முலைபுண்டவாயன் (3-4) தாய் முலைப் பாலில முதிருக்கத் தவழ்ந்து தளர்நடையிட்டுச்சென்று பேய்முலை வாய்வைத்து நஞ்சை புண்டான்; பித்தனென்றே பிறரேசநின்றான் (3-4) குன்றினால் குடைகவித்துக் கோலக்குரவை கோத்துக் குடமாடிக் கன்றினால் விளவெறிந்து காலால் காளியன் தலை மிதித்த வென்றிசேர் பிள்ளை. வஞ்சமேவிய நெஞ்சடைப் பேய்ச்சி வரண்டு நார் நரம் பெழக் கரிந்துக்க நஞ்சமார் தருசுழி முலை சவைத்து அருள் செய்து வளர்ந்தான் (7-9) கஞ்சன் நாள் கவர்கருமுகிலெந்தை (7-10) மல்லைமாநகர்க் கிறையவன் றன்னை வான் செலுத்திய மாயத்தெல்லையில் பிள்ளை (7-11)

திருச்சந்த விருத்தம்

இட்டிடைப் பின்னை கேள்வன் (13) புள்ளின் வாய் பிளந்தான் (19) பூணி பேணுமாயன் (23) நன்னிறத் தொரின் சொலேழை பின்னை கேள்வன் (33) கொம்ப ராவு நுண் மருங்குலாயர் மாதர் பிள்ளை (35) ஆடகத்த பூண் முலை யசோதையாய்ச்சி பிள்ளை; சாடுதைத்தோர் புள்ளதாவி கள்ளதாய் பேய் மகள் வீடவைத்த வெய்ய கொங்கைஐயபாலமுதுசெய்தான் ஆடகக்கை மாதர்வாயமுதமுண்டான் (36) காய்த்த நீள் விளங்கனி யுதிர்த்தெதிர்த்த பூங்குருந்தம் சாய்த்து மாபிளந்த கைத்தலத்த கண் ணன். ஆய்ச்சி பாலைபுண்டு மண்ணையுண்டு வெண்ணையுண்டு பின்பேய்ச்சி பாலை யுண்டான் (37) கடங்கலந்த வன்கரிமருப் பொசித்து ஓர் பொய்கைவாய் விடங்கலந்த பாம்பின்மேல் நடம்பயின்ற நாதன், குடங்கலந்த கூத்தனான்; கொண்டல் வண்ணன் (38) வெற்பெடுத்து மாரிகாத்த மேகவண்ணன் (39) மையரிக்கண் மாதரார் திறத்து முன் ஆனையன்று சென்றடர்த்த மாயன் (40) ஆயனாகியாயர் மங்கைவோய் தோள் விரும்பினான் (41) ஏறு சென்றடர்த்த வீசன் (42) வெஞ்சினத்த வேழ வெண் மருப் பொசித்து உருத்தமா கஞ்சனைக் கடிந்த காலன், வஞ்சனத்து வந்த பேய்ச்சியாவி பாலுள் வாங்கினான் (43) பொற்றை புற்ற முற்றல் யானை போரெதிர்ந்து வந்ததைப்

பற்றி யுற்று மற்றதன் மருப்பொசித்த பாகன் 52 மோடியோடி லச்சையாய சாபமெய்தி முக்கணான் கூடுசேனை மக்களோடு கொண்டு மண்டி வெஞ்சமத்தோட வாணனாயிரம் கரங்கழித்த ஆதிமால் (53) மரங்கெட நடந்தடர்த்து மத்தயானை மத்தகரது உரங்கெடப் புடைத்தோர் கொம்பொசித்துகந்தவு தமன்; துரங்கம் வாய்பிளந்தான் (58) காலநேமிவக்கரன் காண்முரன் சிரமவை காலனோடுகூட விற்குனித்த விற்கை வீரன் (59) குந்தமோடு குலம் வேல்கள் தோமரங்கள் தண்டுவாள் பந்தமான தேவர்கள் பரந்து வானகமுற வந்த வாணனீரைஞ்ஞாறு தோள்களைத் துணித்தான் [70] வண்டுலாவு கோதை மாதர் காரணத்தினால் வெகுண்டு இண்ட வாணனீரைஞ்ஞாறு தோள்களைத் துணித்தான்; புண்டனீறன் மக்கள் வெப்பு மோடியங்கி யோடிடக்கண்டு நாணி வாணனுங் கிரங்கினான் 71) வாசியாகி நேசர் ன்றி வந்தெதிர்த்த தேறுகள் நாசமாகி நாளுலப்ப நன்மைசேர் பனங்கணிக்கு வீசி மேல் நிமிர்ந்த தோளிலில்லை யாக்கினான் 80 சாடுசாடுபாதன்; சலங்கலந்த பொய்கைவாய் ஆடரவின் வன்பிடர் நடம்பயின்ற நாதன் 86 பார்மிகுத்த பாரமொழிச்சுவான ருச்சனன் தேர்மிகுத்த மாய மாக்கி நின்று கொன்று பென்றிசேர் மாரதர்க்கு வான் கொடுத்தான் வையமைவர் பாலதாம் சீர்மிகுத்ததோர் தெய்வம் 89 விடைக்குலங்களேழடர்த்து வென்றிவேற் கண் மாதரார் கடிக்கலந்த தோள புணர்ந்த காலியாயன் 92 தொறுக்கலந்த வுனமஃ தொழிக்க வன்று குன்றமுன் பொறுத்தான் 103 காய்சினத்த காசிமன்னன் வக்கரன் பவுண்டிரன் கேசிதேனுகள் நாசமுற்று வீழநாள் கவர்ந்தான் 107.

திருமலை

கற்றினம் மேய்த்தவெந்தை 9 மழைக்கன்று வரை முனேந்தும் மைந்தன் 30 வளவெழுந்தவளமாட மதுரை மாநகரந் தன்னுள் கவளமாள் யானை கொன்ற கண்ணன் 45.

அமலனாதிபிரான்

கோவலனாய் வெண்ணெயுண்டவாயன் 10.

கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு

கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்பண்ணிய பெருமாயன் 1.

— முதலாயிரம் முற்றிற்று —

(இரண்டாவதாயிரம்) பொரியாதிருமொழி

237 இடிகொள் வெங்குரலின விடையடர்த்தவன் [1-2-3] பெற்ற தாய் போல் வந்த பேய்ச்சி பெருமுழையூடு உயிரை வற்றவாங்கி யுண்டவாயான் [1-3-1] காளையாகிக் கன்று மேய்த்துக் குன்றெடுத்தன்று நின்றான் (1-3-4) பேயிடைக்கிருந்து வந்த மற்றவள் தன்பெருமுலை சுவைத்திடப் பெற்றதாயிடைக்கிருத்த லஞ்சுவ னென்று தளர்ந்திட வளர்ந்த வென் தலைவன் [1-4-5] தேரணங்கல்குல் செழுங் கயற் கண்ணிதிறத்தொரு மறத்தொழில் புரிந்து பாரணங்கிமிலேறேழு முன்னடர்த்த பனி மிகில் வண்ணனெம்பெருமான் [1-4-3] நண்ணார்முன் கடுத்தார்த் தெழுந்த பெருமழையைக் கல்லொன்றேந்தி இனநிரைக்காத் தடுத்தான் [1-5-5] தாயாய் வந்த பேயுயிரும் தயிரும் விழுதுமுடனுண்ட வாயான் [1-5-6] விளங்கனி முனிந் தான் [1-6-7] கொங்கலர்ந்த மலர்க்குருந்த மொசித்த கோவலனெம்பிரான்;

பொங்கு புள்ளினைவாய் பிளந்த புராணர் [1—8—1] வன்டேய்முலை பிள்ளையாடியு
ருண்ட வெந்தைபிரான் [1—8—1] நின்றமாமருதிற்று வீழ நடந்தநின்மலன், கன்றி
மாரி பொழிந்திடக் கடிதாநிரைக் கிடர்நீக்குவான் சென்று குன்றமெடுத்தவன் [1—8—3]
பார்த்தற்காயன்று பாரதங்கைசெய்திட்டு வென்றபரஞ்சுடர் கோத்தங் காயர் தம்
பாடியில் குரவைபிணைந்த நங்கோவலன் [1—8—4] உறிமேல் நறுநெய்யமுதாக
வுண்டான் [1—10—4] மானேய் மடநோக்கி திறத்தெதிர் வந்த ஆனேழ் விடை
செற்ற அணிவரைத் தோளன் [1—10—7] வேயினன்ன தோள் மடவார் வெண்
னெய்யுண்டானிவனென்று ஏசநின்ற எம்பெருமான் [2—2—1] பின்னோர் தூது ஆதி
மன்னர்க்காகிப் பெருநிலத்தார் இன்னோர் தூதனென நின்றான் [2—2—3] பந்தனைந்த
மெல்விரலாள் பாவைதன் காரணத்தால் வெந்திறலே நேழும் வென்ற வேந்தன்; விரி
புகழ்சேர் நந்தன் மைந்தனாகவாகும் நம்பி நம்பெருமான் [2—2—4] விற்பெருவிழவுங்
கஞ்சனும் மல்லும் வேழமும் பாகனும் வீழச் செற்றவன், பற்றலர் வீயக் கோல்கையிற்
கொண்டு பார்த்தன் தன்தேர் முன்னின்றான் [2—3—1] நந்தனார் களிறு [2—3—2] வஞ்
சனை செய்யத் தாயுருவாகி வந்த பேயலறி மண்சேர நஞ்சமர் முலையூடு உயிர் செக
வுண்டநாதன் [2—3—3] அந்தமில் வரையால் மழை தடுத்தான் [2—3—4] ஆயர் பாவை
நப்பினை தனக்கிறை; பஞ்சபாண்டவர்க்காகி வாபுரை தூதுசென்றியங்கு மென்
துணை [2—3—5] இந்திரன் சிறுவன் தேர்முன் நின்றான் [2—3—6] காண்டா
வன் மென்பதோர் காடமரர்க் கரையனது கண்டவன் நிற்க முண்டாரழலுண்ண
முனிந்தவன், முன்னுலகம் பொறை தீர்தநாண்டான் [2—4—3] புலமன்னுவடம்
புனை கொங்கையினுள் பொறைதீர முனாடு வாளமரில் பலமன்னர் படச் சடராழி
பினைப் பகலோன் மறையப் பணிகொண்டணிசேர் நிலமன்னனுமாயுலகாண்டவன்
[2—4—3] வென்றிகொள் வாளமரில் பாங்காக முன் ஐவரொடன்பளவிப் பதிற்றைந்
திரட்டிப் படைவேந்தர் பட நீங்காச் செருவில் நிறை காத்தவன் [2—4—4] புக
ராருருவாகி முனிந்தவனைப் புகழ்வீட முனிந்துயிருண்டு அசரன் நகராயின பாழ்பட
நாமமெறிந்தான் [2—4—7] பரிவாய் கீண்ட சீரான், போராணைக் கொம்பொசித்த
போரேறு, புணர் மருதமிற நடந்த பொற்குன்று [2—5—1] தொத்தார் சோலைக்
காண்டவத்தைக் கன்னெரிவாய்ப் பெய்வித்தான் [2—5—2] அன்று பேய்ச்சி விடம்
பருகுவித்தகன், கன்று மேய்த்து விளையாட வல்லான், வரை மீகானில் தடம்பருகு
கருமுகில் [2—5—3] பேய்த்தாயை முலை புண்ட பிள்ளை; பிணைமருப்பிற் கருங்களிறு;
பிணைமானோக்கின் ஆய்த்தாயர் தயிர்வெண்ணெ யமர்ந்தகோ; குடமாடு உத்தன்;
கோகுலங்கள் தளராமல் குன்றமேந்திக் காத்தான் [2—5—4] திரிசகடம் பாறி வீழப்
பாய்ந்தான்; தூதிற் சென்றப் பொய்யறை வாய்ப் புகப்பெய்த மல்லர் மங்கக் காய்ந்
தான் [2—5—5] படுமதத்த களிற்றின் கொம்புபறித்தான் [2—5—6] 300 ஊனாகப்
பேய்முலை நஞ்சுண்டான் [2—5—7] மருதிடை போனான் [1—5—10] பஞ்சிச்சிறு
கூழைபுருவாகி மருவாத வஞ்சப் பெண் நஞ்சுண்ட வண்ணல்; முன் நண்ணாத கஞ்
சைக் கடந்தவன் [2—6—7] வெம்பு சினத்தடல் வேழம்வீழ வெண்மருப்பொன்று
புறித்தவர் [2—8—3] மஞ்சாயர் மாமணிக்குன்றமேந்தி மாமழைகாத்தவன், மாயவாளை
யஞ்ச அதன்மருப்பன்று வாங்கும் ஆயர் [2—8—4] அரவம் வெருவமுன்நாள் பூம்
புனல் பொய்கை புக்கான் [2—9—5] பிறைபுடைவாணுதல் பினைதிறத்து முன்னே
யொருதால், செருவில் லுருமின் மறைபுடையால் விடையேழடர், தான் [2—9—9]

உறியார்ந்த நறுவெண்ணெயொளியால் சென்றங்குண்டான். ஆய்ச்சியுரலோடார்க்கத்
தறியார்ந்த கருங்குளிதேபோல நின்று நடங்கண்கள் பனிமல்குந் தன்மையால்.
(2-10-3) இருங்கைமமா கரிமுனிந்து பரிபைக்கீறி இனவிடைகளேழடர்த்து மருதஞ்
சாய்த்து வருஞ்சகடமிற வுதைத்து மல்லையாட்டு வஞ்சஞ்செய் கஞ்சனுக்கு நஞ்சானுன்
(2-10-7) பாரேறு பெரும்பாரந் தீரப் பண்டு பாரதத்துத் தூதியங்கிப் பார்த்தன் செல்
வத்தேரேறு சாரதியா யெதிர்ந்தார் சேனை செருக்களத்துத் திறலழியச் செற்றான்
(2-10-8) ஆயர் பூங்கொடிக் கினவிடை பொருதவன் (3-1-5) அடல் மழைக்கு நிரை
கலங்கிட வரைகுடையெடுத்தவன் 3-1-8 வேல்கொள் கைத்தலத்தரசர் வெம்போரி
னில் விசயனுக்காய் மணித்தேர் கோல்கொள் கைத்தலத் தெந்தை பெம்மான் (2-1-9)
மௌவல் குழலாய்ச்சிமென் தோள் நயந்தான் [2-2-7] மாவாயினங்கம் மதியாது கீறி
மழைமாழுது குன்றெடுத்தாயர் தங்கள் கோவாய் நிரை மேய்த்தான் [2-2-8] வாட
மருதிடைபோகி மல்லரைக் கொன்றெடுக்கலித்திட்டு ஆடல் நன்மாவுடைத்தாயரா நிரைக்
கன்றிடர் தீர்ப்பான் கூடிய மாமழை காத்த கூத்தன் [2-2-1] பேய்மகள் கொங்கை
நஞ்சுண்டபிள்ளை [2-2-2] பண்ணவன் வெண்ணெயுண்டானென்றாய்ச்சியர் கூடி
யிழிப்ப எண்டிசையோரும் வணங்க வினைமருதாடு நடந்திட்டான் [2-2-2] வளைக்கை
நெடுங்கண்மடவாராய்ச்சியரஞ்சி யழைப்பத் தனைத்தவிழ் தாமரைப் பொய்கைத் தண்
தடம்புக் கண்டர் காணா முனைதல வெயிற்றழல் நாகத்துச்சியில் நின்றது வாடத் தினைத்
தமர் செய்துவருவான் [2-2-5] உருவக் கருங்குழலாய்ச்சி திறத்தினமால் விடை
செற்றுத் தெருவில் தினைத்து வருவான் [2-2-5] மலங்கவரு மழை காப்பான் உய்யப்
பருவரை தாங்கியா நிரை காத்தான் [2-3-1] அழகாய் காவிமலர் நெடுங்கண்ணார்
கைதொழ வீதிவருவான். திகிரியினால் வாணன் திண்டோள் நேர்நநவன். மாகீண்டு
வேழமட்ட விண்ணவர்கோன். மட்டவிழும் குழலிக்கா வாணோர்காவில் மரம் கொணர்ந்
தான். வரையெடுத்த தோளான். போராணைக் கொம்பொசித்த புட்பாகன். மன்னர்
தூதுவனாயவன். பின்னைதன் காதலன். தடந்தாமரைப் பொய்கை புக்கான். அரவ
மதனுச்சிதன்மேல் அடிவைத்த அம்மான். முற்றுவனையார் வினையாட்டொடு காதல்
வெள்ளம் விளைவித்தவெம்மான். ஆய்ச்சிமென்தோள் நயந்த விகிர்தன். மருதொடு
நற்சகடமிறுத்தருளும் தேவன். கஞ்சன் குஞ்சி பிடித்தடித்த பிரான். தேனுகனும்
பூதனைதன் ஆருயிரும் செகுத்தான். காமனைப்பயந்த கருமேனியுடையம்மான். கன்ற
தனால் விளவெறிந்து கணியுதிர்த்த காளை. குடமாடு கூத்தன். பின்னை செவ்வித்
தோள் புணர்ந்துகந்த திருமால். மதயாளை கொம்பதனைப் பறித்தெறிந்த கூத்தன்.
காரார்ந்த திருமேனிக் கண்ணன். காளியன் பணவரங்கில் அருநடஞ் செய்த வும்பர்
கோன். கோநிரை மேய்த்தவை காத்தவன். மல்லரைக் கொன்று கஞ்சனை யுதைத்த
வன். வாணனை ஆயிரந்தோள்களும் துணித்தவன். பரிசீறிய வப்பன். கஞ்சனைக்
காய்ந்த காளையம்மான். வாணனாயிரநீ தோளும் துணிய ஆழிதொட்டான். ஆரும்
பேணு நஞ்சுண்டுகந்த பிள்ளை. கருமுகில்போல் திருநிறத்தென் கண்ணர். குன்ற
மேந்திக் கடுமழை காத்த வெந்தை பின்னை செவ்வித் தோள் புணர்ந்த வெந்தை.
பூங்குருந் தொசித்தான். புள்வாய் பிளந்தான். எருதடர்த்த வெந்தை. பல்லரச
விந்து வீழப் பாரதப்போர் முடித்தான். பாகன் வீழ மதகரி மருப்பொசித்தான் காவ

ளம் கடிதிறுத்துக் கற்பகம் கொண்டு போந்தான். குன்றால் குளிர்பாரி தடுத்துக் கந்தான் கரிகொம்ப தொசித்த களிறு. கோலால் நிரை மேய்த்த கோவலர்கோ. கவளயானை கொம்பொசித்த கண்ணன். கஞ்சன் விட்ட வெஞ்சினத்த களிறுடர்த்த காளை. வஞ்ச மேவி வந்த பேயினுயிரையுண்ட மாயன். ஆயர் மாதர் கொங்கைபுக்கு செண்டன் கார்நிற மேகங்கலத்த தோருருவக் கண்ணனார். கஞ்சனைக் காய்ந்த காளமேகத் திரு வருவன். மாவாய் பிளந்து மல்லடர்த்து மருதம் சாய்த்தமால். மடிவிடைகள் ஏழன் றடர்த்தமால். வாணன் தடந்தோள் துணித்த தலைவன். வேந்தர்க்குத் தூதாய வேந்தர். பின்னை பெறுந்தண் கோலம் பெற்றார்: முலைகொடுத்தாளுயிருண்டவன். காளாயன் கடிமனையில் தயிருண்டு நெய்பருகநந்தன் பெற்ற ஆனாயன். பேய்மாய முலையுண்டிவ் வலகுண்ட பெருவயிற்றன். நாமறிய ஆய்ப்பாடி வளர்ந்த நம்பி. மன்னர்க்காய் முன்னம் சென்ற தூதாளன். ஐவர்க்காய் அமரிவாய்த்த தேராளன் பனிகாத்தவம்மான். ஆனாயனான திரிசகடம் தளர்ந்துதிர் உதைத்தவன். ஆழி யாலன்றங் காழியைமறைத்தான். பேயினார் முலையுண்பிள்ளை. ஆனாயன்று குன்ற மொன்றெடுத்தான். வக்கரன் வாய்முன் கீண்டமாயன். கண்ணியார் குறுங்கயிற்றால் கட்ட வெட்டென்றிருந்தான். கொம்பனார்பின்னை கோலங்கூடுதற் கேறு கொன்றான். மல்லர்மாள் மல்லடர்த்தமல்லன். கோதில் செங்கோல் குடைமன்னரிடை நடந்த தூதன். பின்னை பொருட்டு ஆன்வென்றான். மென்தோளாய்ச்சிக்கன்பன். மருதம் சாய்த்த நாதன். புகுவாய்நின்ற போதகம் வீழப் பெருதான். அந்தனான பிள்ளை யை அந்நான்றளித்தான். சிந்துக்கோன் விழ விசயன்தேருந்த விமலன். பார்த்தன் றன்தேரையூரும் தேவதேவன். இலைத்தடத்த குழலாதி. ஆயர்மாதரினவனை கொண் டான். கனிக்குவர் வாய்ப்பின்னை கேள்வன். பின்னைக்கு மணவாளன். ஒளியா வெண்ணெயுண்டான். ஆப்புண்டு விம்மியமுதான். கல்லார் திடோள் கஞ்சனைக் காய்ந்தான். காளியன்மேல் பாய்ந்தான். விறல்வாணன் வியந்தோள்வனத்தைத் துணித்துகந்தான். ஆயர்கோவாய் நின்றான். கறல் மன்னர் கலங்கச்சங்கம் வாய் வைத்தான். அகோதை தன்சிங்கம். காண்டவத்தைத் தீ மூட்டிவிட்டான். கற்ப கத்தை வண்துவரை நட்டான். விசயன் தேருந்தான். வளதேவர் வாழ் புதல். வளைகொண்ட வண்ணத்தன் பின்தோன்றல். பகல் கரந்த சடராழிப்படையான். வரையால் நினாமுன் கர்த்தபெருரன். மருவாத விடைதானேமும் வென்றான். குன்று குடையாவெடுத்த வடிகள். புள்வாய் பிளந்த புனிதன். குடமாடிய கூத்தன். ஐவர்க் கின்னருள் செய்யுமெம்பிரான். வெண்ணெயுண்டுரவினிடையாப்புண்ட தீங்கரும்பு. விளங்கனிமேல் இளங்கன்று கொண்டெறிந்த கூத்தர். நள்ளிருட்கண்வந்த வெந்தை. விடையானோட விறலாழி விசைத்தான். குன்றால் மாரிதடுத்தவன். கஞ்சனைக் காய்ந் தான். வஞ்சனப் பேய்முலையூடு உயிர்வாய் மடுத்துண்டான் மால்வரையேந்தும் பண்பாளன். பெற்ற தாயாலாப் புண்டிருந்தழு தேங்கும் தாடாளன். கஞ்சனையஞ்ச முனிந்தான். ஆன்விடையேமும் முன்வென்றான். தயிர் வெண்ணெயுண்டுகந்த மாயோன். பேய்முலைத்தலை நஞ்சுண்டபிள்ளை. துரங்கம் படச்சீறிய தோன்றல் துரங்கம் வாய்கீண்டுகந்தான். வளையெடுத்த பெருமான். கரிவெருவ மருப்பொசித் தான். புண்மருதமிற் நடந்தான். தயிருண்ட வாய்துடைத்த மைந்தன். காமன் தன்தாதை. நந்தன் மதலை தந்தை காலில் விலங்கறவந்து தோன்றிய தோன்றல்.

மாரிமாக்கடல் வளைவணர்க்கினையவன் பேயினார் உயிருண்டிடும் பிள்ளை. வெண் சங்கம் வாய்வைத்த மைந்தன். காமற்பயந்தான் கருந்தான் களிஞென்றெருசித்தான். காலால் சகடம் பாய்ந்தான். பஞ்சவர்க்காய்த் தூது சென்றான். கன்றால் விளங்கா யெறிந்தான் வரைகுடையெடுவிய நெடியவர் அனைவெனைய் போதுசெய் தமரிய புனிதர். ஆனாவுருவினானான். இருள் நாள் பிறந்தவம்மான் பனையோலாழி தட்ட பரமன் உண்ணா நஞ்சுண்டுகந்தான் பஞ்சவர் பாகன் மன்னர்கள் மடிய மணி நெடுந்திண்டேருய்க்தவன். வெஞ்சினவேழம் மருப்பொசித்த வேந்தர் கோவலர்கூத் தன். கலிமாந்தேரவர்க்கையமரிலுய்த்தான் சினவேழம் கொலையார் கொம்பு கொண் டான். ஆயனாயமைந்தனார் தூதுசென்ற மன்னனார். குடங்கலந்தாடிக் குரவை முன் கோத்தகூத்த வெம்மடிகள். வடமாமதுரைப் பிறந்தான். கேசவநம்பி. பாரதத்துத் தேர்முன் நிற்குத்தவன். மாமழை நின்று காத்துகந்தான். ஆனைவாட்டியருளும் அமரர்தம்கோ. கூந்தலார் மகிழ் கோவலன். பெற்றமாளி. நந்தன் பெறப்பெற்ற நம்பி. தெருவில் திளைக்கின்ற நம்பி. விரையாதே வெண்ணெய் விழுங்கும் விகிர்தன். வஞ்சப் பெண் நஞ்சுண்ட கற்றாயன். பேய்ச்சி முலைபுண்டபிள்ளை நந்தன்தன் போரேறு. அனைவெண்ணெ யுண்டாச்சியரா லாப்புண்டிருந்தவன் உரலோடாப் புண்டிருந்த பெருமான். மாலை நறுங்குஞ்சிநந்தன் மகன் தெள்ளிய வாய்ச்சிறியான் நந்தன் பெற்றமதலை மன்னுகருங்களிற்றருயிர் வவ்விய மைந்தன் ஆய்மடவாரொடுகூடிக் குரவை பிணை கோமளப்பிள்ளை மாவாய் கீண்ட மணிவண்ணன் மாமழை அன்று காத்தவம்மான். ஐவர் தூதனாய்ச் சென்றமாயன். இளையாரொடும் மன்றில் குரவை பிணைந்தமால். வன்பேய் முலைவாங்கிபுண்ட அவ்வாயன். மல்லொடு கஞ்சனும் துஞ்சுவென்ற மணிவண்ணன். வென்றிவிடையுடன் எழடர்த்தவடிகள். உறியார் நறுவெண்ணெயுண்டுகந்தார். இமையோர் தொழுதேத்திக் கைத்தாமரை குவிக்குங் கண்ணன். இணைமருதிற்று வீழநடைகற்ற தெற்றல். நந்தன் குலமதலையாய் வளர்ந் தான். தாழ்குழலார் வைத்த தயிருண்டான். உறியார் நறுவெண்ணெயுண்டுகந்தான். கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டான் கண்களிப்ப மன்றில் மரக்கால் கூத்தாடி னான். தூதனாய் மன்னவனால் சொல்லுண்டான். தேர்மன்னர்க்காயன்று தேருர்ந் தான். மேவாளுயிருண்டமுதுண்டவாயான். உறியார் நறுவெண்ணெய் தானுகந் துண்டசிறியான். ஆன்விடையேழன்றடர்த்தான். குன்றமெடுத்தானிரை காத்தவன்.

திருநெடுந்தாண்டகம்

(1) கல்லெடுத்துக் கல்மாரிகாத்தான். மல்லடர்த்து மல்லரை அன்றட்டான். மாகீண்டகைத் தலத்தென் மைந்தன். (16) கன்று மேய்த்தினிதுகந்த காளை. மன்ற மரக்கூத்தாடி மகிழ்ந்தான். வென்றசுரர்குலம் களைந்த வேந்து. (26) ஆமருவிநிரை மேய்த்த அமரர்கோமான். (29) ஆயர்குலமகளுக்கரையன். குன்றெடுத்த தோளினான்.

முன்னுவதாயிரம் - இயற்பா

(முதல்திரு.) குருருவிற் பேயளவுகண்ட பெருமான். அசைவில் சீர்க்கண்ணன். அலகளவு கண்ட சீராழியான். பேய்முலை நஞ்சுணுகவுண்டான். புள்வாய்கீண்டான். மருதிடைபோயவன். பெற்றார்தனைகழலப் போந்தவன். கடைவெண்ணெயுண்டான்.

மலையால் குடைகவித்தான் மாவாய் பிளந்தான். கொலையனைப் போர்க்கோ
 டொசித்தான். பூங்குருந்தஞ் சாய்த்தான் வெண்சங்கமுதியவாய்மால் புணர்
 மருதினாடு போனான். பூங்குருந்தஞ் சாய்த்தான் மால்விடையேழ் செற்றான் சோலை
 சூழ்குன்றெடுத்தான். குன்றெடுத்துப் பாயும் மனிமறுத்த பண்பாளன். கனிசாயக்
 கன்றெறிந்ததோளான் மாவாய் பிளந்தமகன் நல்லாயரேறு. ஏறேழும் வென்ற
 டர்த்தவெந்தை கோணாகங் கொம்பொசித்தகோ கூந்தல் வாய்கீண்டான் கொங்
 கை நஞ்சுண்டான் விளவின்காய் கன்றினால் வீழ்த்தவன் (3. திரு.) வக்கரனைக் கொண்
 றான். விழுதுண்ட வாயான். மால்விடையேழ் செற்றான். பேய்ச்சிபாலுண்டபிரான்
 பேய்ச்சிபாலுண்ட பெருமான் தெருளாமொழியான் குருந்தொசித்த கோபாலகன் சுஞ்
 சைக்கடந்தான் குன்றம் குடையாக ஆகாத்த கோ துரகவாய் கீண்டான் முற்றல் முரி
 யேற்றின் முன்னின்று மொய்ம்பொழித்தான் அருவரையால் அனிரைகள் காத்தான்
 அணிமருதம் சாய்த்தான் கற்றுக்குணிலை விளங்கனிக்குக் கொண்டெறிந்தான்
 வெற்றிப்பணிலம் வாய்வைத் துகந்தான் கரியருவம் கொம்பொசித்தான் விளங்
 கனிக்குக் கன்றெறிந்தான் மற்பொன்ற நீண்ட தோள்மால் குழக்கன்று கொண்
 டெறிந்தான் குடநயந்த கூத்தன் வெங்கொங்கையுண்டான் புரளாள் வலஞ்
 சூழிந்த மொய்ம்பன் பின்னைக்காய் ஏற்றுயிரையட்டான் தீங்குழல்வாய் வைத்தான்
 மண்ணுண்டும் பேய்ச்சி முலையுண்டு மாற்றாதான் கண்ணிக் கயிற்றினால் கட்டக்
 கட்டுண்டிருந்தான் வாணன் தோள் செற்றான் துரகத்தை வாய் பிளந்தான் (நா. 11.
 திரு.) வெங்கதிரோன்மாயத் தேராழியால்மறைத்தார் சினப்போர்ச்சு வேதனைப்புகழ்ந்
 தான் அலைக்கால் விடமுண்ட வேந்தன் பெருங்குருந்தம் சாய்த்தவன் (நி. 11.) முனி
 வஞ்சப் பேய்ச்சி முலை சுவைத்தான் மாண்குன்றமேந்தி ஆய்ச்சிவன்தாம்புகளால்
 புடைக்க அலர்ந்தான். அவினை மேய்க்கும் வல்லாயன் சுருங்குறி வெண்ணெய்
 தொடுவுண்ட கள்வன். (பெரிய திரு.) ஐவரையேகாத்தான் தாமோதரனார் வெங்
 கோட்டேறேழுடனே கொன்றான் மாவாய் பிளந்தார் மாயவள் நஞ்சுண்பாவித்துண்
 டான். கன்றுயரத்தாமெறிந்து காயுதிர்த்தார். உருமாறு மாயவர் புள்ளின்வாய்
 கீண்டான். குன்று குடையாக ஆகாத்த கோவலனார். ஆழியங்கைப்பேராயன்.
 மல்லர்நாள்வவ்வினன் கைகலந்த வாழியான். (தி. திருமடல்) ஆரவயிற்ற்னோடாற்
 ருதான் வெங்கோவியல் நாகத்தைச் சீரார் திருவடியால் பாய்ந்தான் பேராமருதிறுத்
 தான் ஓராணை கொம்பொச்சுத்த சீரான் (பெரிய ம.) பின்னைமணுளன் பேயலற முலை
 யுண்டபிள்ளை மன்னர் பெருஞ்சுவையுள் வாள்வேந்தர் துதன்.

நான்காவதாயிரம் - திருவாய்மொழி

(1) களவேழ் வெண்ணெய் தொடுவுண்டகள்வன் வல்லானாயர் தலைவன் இள
 வேறேழும் தமுவியவெந்தை விடப்பாலமுதா அமுது செய்திட்ட மாயன் எங்களாயர்
 கொழுந்து இளவாய்ச்சியர் கண்ணினுள் விடவே செய்துவிழிக்கும் பிரான் வெம்மா
 வாய் கீண்ட செம்மா கண்ணன் வெற்பையொன்றெடுத்தொற்க மின்றியே நிற்கு
 மம்மான் வைகலும் வெண்ணெய் கைகலந்துண்டான் ஏழ்விடை கொண்டான் வேழ
 மருப்பைப் பொசித்தான் கற்றைத்துழாய் முடிக்கோலக் கண்ணபிரான் (2) உருளுஞ்
 சகடமுதைத்த பெருமானார் கோபால கோளரியேறு காக்குமியல்வினன் கண்ணபெரு
 மான். கார்முகிலென் கண்ணன் உறிக்கொண்ட வெண்ணெய் பாலொளித்துண்ணு.

மம்மான். விறல்வாணனாயிரந்தோள் துணித்தார். விறல்கஞ்சனை வஞ்சனை செய்தார். காரார்கருமுகில் போலென்னம்மான். குடக்கூத்தவம்மான். வரணத்தை மருப் பொசித்த பிரான் காம'ளப் பயந்தான் கார்முகில்போல் வண்ணனென் கண்ணன் கையார்சக்கரக் கண்ணபிரான் அழக்கொடியட்டான் வாணனை யாயிரந்தோள் துணித்த புள்வல்லான் மாமருதினிடே போயவெம்பெருந்தகை வேயின்மலிபுரை தோளிபின்னைக்கு மணுளன் வைதிகன் பிள்ளைகளையுடலொடுங்கொண்டு கொடுத்த வன் துயரமில் சீர்க்கண்ணன் மாயன் கடிசேர் துழாய் முடிக்கண்ணன் பனைத்தாள் மதகளிறட்டவன் ஆய்ச்சியர் தம்மொடும் கொல்லைமை செய்துருவை பிணைந்தவர் எருதேழ்தழீஇக்கோளியார் கோவலனார் குடக்கூத்தனார் கோவைவாயாள்பொருட்டு ஏற்றினெருத்தமிறுத்தான் குலநல்யானை மருப்பொசித்தான் மாயப்பேயுயிர் மாய்த்த யமாயன் கண்ணனெம்பிரான் காலசக்கரத்தான் பேய்ச்சி முலைசுவைத்தான் வினை தீர்க்குங்கண்ணன் வெம்மாபிளந்தான் குன்றமொன்றால் மழைகாத்த பிரான் குட மாடி மாயப்போர்த் தேர்ப்பாகனார் கவளக்கடாக்களிறட்ட பிரான் வண்துவராபதி மன்னன் கடையாவின் கழிகோல்கைச் சறையினார் நெறியெல்லா மெடுத்துரைத்த நிறை ஞானத் தொருமூர்த்தி தயிர் வெண்ணெயுண்டான் ஊர்ந்த சகடமுதைத்த பாதத்தன் பேய்முலைசார்ந்து சுவைத்த செவ்வாயன் காரமர் மேனி நங்கண்ணன் வண்துவராபதி மன்னன் மணிவண்ணன் வாசுதேவன் காவிசேர் வண்ணனெங் கண்ணன் காரன்ன மேனிநங்கண்ணன் கைவந்த சக்கரத்தென் கண்ணன். குலவாயர் கொழுந்துக்குக் கேள்வன் மாறு சேர்படை நூற்றுவர்மங்க நீறுசெய்த வெந்தை. கைதவங்கள் செய்யுங்கருமேனியம்மான். புள்ளின்வாய்பிளந் தான் மருதிடை போயினான். எருதேழடர்த்த வென்கள்ளமாயவன். பேய்ச்சிமுலை யூடவனையுயிருண்டான். ஆயர்குலத்தை வீடுய்யத் தோன்றிய கருமாணிக்கச்சுடர் வெண்ணெய்வார்த்தையுள் சீற்றமுண்டமுகூத்தவப்பன் துரங்கம் வாய்பிளந்தான். நாடுடை மன்னர்க்குத் தூதுசெல்நம்பி. சாயக்குருந்தமொசித்த தமிழன். மாயச்சகட முதைத்த மணுளன் பேயைப் பிணைம்படப் பாலுண்டபிரான். மற்றொரு தோளுடை மாயப்பிரான் ஆடியமாநெடுந் தேர்ப்படை நிறெழச்செற்றபிரான். மாலை வல்வாய் பிளந்த மதுசூதன். கார்த்திரள் மாமுகில்போல் கண்ணன். சகட வசுரருடல் வேருப்பிளந்து வீயத்திருக்காலாண்டபெருமான். கொடுவல்லசுரர் குலமெல்லாஞ் சீரு வெறி புந்திருநேமி வலவன். புணரேய் நின்ற மரமிரண்டின் நடுவேபோன முதல்வன் அடலாழியேந்தியசுரர் வன்குலம் வேர்மருங்கறுத்தான். உட்குடையசுரருயி ரெல்லா முண்டவொருவன். குன்றேந்திக் கோநிரைகாத்தவன். ஆய்மகளன்பன். முழங்கு சங்கக்கையன். களிந்த விளவுக்குக் கன்றெறிந்த கண்ணபிரான். ஆழியங்கையன் மைகாத்துக் குன்றமெடுத்தன். குன்றமெடுத்த பிரான். குன்றெடுத்தாநிரை மெய்த்தவை காத்த வெங்கூத்தன் ஆயர்குலத்தீற்றிளம் பிள்ளை. ஆழியங் கண்ண பிரான் ஈட்டிய வெண்ணெயுண்டான். சித்திரத் தேர்வலவன் திருச்சக்கரத்தான். கள்ளவிழ் தாமரைக் கட்கண்ணன். துயரங்கள் செய்யுங்கண்ணன் என்னையாளுங் கண்ணன் உருப்பிணி நங்கையணி நெடுந்தோள் புணர்ந்தான். வாணனையாயிரந் தோள் துணித்தான். எடுத்த பேராளன் நந்தகோபன்தன் இன்னுயிர்ச் சிறுவன் அசோதைக்கடுத்த பேரின்பக் குலவிளங்களிறு. பிள்ளைதோன் மணந்த பேராயன்.

சூரர்வன்கையர்வன் கூற்றம். கோதில் புகழ்க்கண்ணன். கஞ்சனைத் தகர்த்த சீர்கொள்சிறுயன். நஸ்தோர்த்தனிப்பாகன். உத்தர மதுரைப் பிறந்தமாயன். பாரதம் பொருதமாயன். புகழும் பொருபடையேந்திப் போர்புக்கசுரரைப் பொன்று வித்தான். மல்லலஞ் செல்வக்கண்ணன். புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட பொன் னாழிக்கை யென்னம்மான். ஐங்கணை வேள்தாதை. மல்லேழுதார் வடமதுரைப் பிறந்தவன். எங்கள் பெற்றத்தாயன். தாதுசேர்தோள் கண்ணன். மண்ணின் பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான். மழைக்கன்று குன்றமெடுத்தா நிரைகாத்தான். தேவர்காட்கெல்லாம் கருவாகிய கண்ணன். ஆருமதயானையடர்த் தவன். என்னுயிர்க் கண்ணபிரான். வித்தகன் கோவிந்தன். கருவளர் மேனிநங் கண்ணன். கடியனாய்க் கஞ்சனைக் கொன்றிரான். வாடிவேல் தடங்கண் மடப் பின்னை மனாள். வாளேய் தடங்கண் மடப்பின்னை மனாள் எம் கோவலர் கோ இகலிடத்தசுரர்கள் கூற்றம். காரொக்கு மேனிநங்கண்ணன். மடப்பின்னைதன் கேள்வன். குதற்று வல்லசுரர்கள் கூற்றம். அசுரரைத் துணிக்கும் வல்லரட்டன் காமனைப் பயந்த காளை. செங்கனிவாயெங்களாயர் தேவு. வாள் கெண்டையொண் கண்மடப் பின்னைதன் கேள்வன். கைச்சக்கரத்தண்ணல். மெய்போலும் பொய்வல் லன். பாழியந்தோளால் வரையெடுத்தான். வாரணந் தொலைத்த காரணன். பேயார் முலைபுண்ட வாயான். மன்னஞ்சப் பாரதத்துப் பாண்டவர்க்காய்ப் படை தொட்டான். கொலையானை மருப்பொசித்தான். ... ..

ஆழ்வார்கள் புகழ்ந்த கண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

சுடிதம் (மதுரை)

ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்வாமி திருவடியினைகளில் அடியேன் ரங்கராஜன் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து விஜ்ஞாபனம். ஸ்வாமியின் ஸ்ரீ மகங்களையும், ஸ்ரீ ராமாநுஜனையும் (352) சேவித்துக்கொண்டேன் ஸபையின் வார்ஷிக மஹோத்ஸவத்துக்கு 'ஸ்ரீ ராமாநுஜன் மங்களாசாஸனக் கட்டுரை' மகுடமாய் அணிசெய்தது. 4, 5 இருநாள் நிசழ்ச்சிகள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன. 4-10-77 செவ்வாய்க்கிழமை மாலை 6 மணி அளவில் ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸபையின் துணைத்தலைவரான ஸ்ரீமான் அழகர்சாமி நாயுடு அவர்க ளுக்குச் சபையின்மூலம் பாராட்டுவிழா இனிதே நடந்தது. இவ்விழா புத்தூர் வக்கீல் ஸ்வாமி ஸ்ரீ உ.வே. S. கிருஷ்ணாஸ்வாமி அய்யங்கார் தலைமையில் நடந்தது. ஸ்ரீ உ.வே. வித்வான் சதாபிஷேகம் ஸ்வாமி 'ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களின் கடமை' என்ற தலைப்புில் உபந்யஸித்தார். திருநாங்கூர் பிரதிவாதி பயங்கரம் K. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியார் ஸ்வாமி "எம்பெருமானார் வைபவம்" பற்றி உரையாற்றினார். மறுநாள் ஆண்டுவிழா அன்று ஸ்ரீ உ. வே. P. B. K. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியார் ஸ்வாமி தலைமை வகித்தார். ஸ்ரீ உ. வே. அபிஷேகாச்சாரியார் ஸ்வாமி "ஸ்ரீ ராமாநுஜன்" மங்களாசாஸனக் கட்டுரையை முற்றி லும் வாசித்து விரிவுரையுமாற்றினார். புத்தூர் வக்கீல் ஸ்வாமியின் இனிமையான உபந்யாஸம் நடைபெற்றது. ஸ்ரீ ராமாநுஜன் 352 எல்லாருக்கும் விநியோகிக்கப் பட்டது. தேவரீர் எழுந்தருளாதகுறை ஒருவாறு தீர்ந்தது. மற்ற விசேஷங்களைப் பிறகு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தாஸன், R. ரங்கராஜன், M.A.,

ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஸ்ரீ யதிராஜ ஜீயர் பட்டாபிஷேகம் (P. B. A.)

இவ்விதழில் கீழே மூன்றாவது பக்கத்தில் இவ்விஷயம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதழில் கீழே மூன்றாவது பக்கத்தில் இவ்விஷயம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதழில் கீழே மூன்றாவது பக்கத்தில் இவ்விஷயம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் நூற்பது வருஷங்களுக்குமுன் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமது பயவே. வேதவாத்யார் கிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி வேதத்தில் வேதவ்யாஸராயும் வியாகாணத்தில் ஸாக்ஷாத் பதஞ்ஜலியாயும் அப்ரதிம வித்வத்வரேண்யராக விளங்கினவர். அந்த ஸ்வாமியின் பரிசயம் எனக்கு முப்பது வருஷகாலமுண்டு. நித்யமும் என்னுடைய ஸ்மரணத்திலிருப்பவர் அந்த மஹாஸ்வாமி. அவருடைய தெளஹிக்ரரான ஸ்ரீராகவாசார்ய ஸ்வாமியே இப்போது ஸ்ரீயதிராஜ ஜீயர் பதவியை அலங்கரித்து ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ, யதீந்த்ரப்ரவண யதிராஜ ஜீயர் ஸ்வாமியென்று திருநாமம்பூண்டு விளங்குபவர். 3—12—76 வெள்ளிக்கிழமையன்று பகல் பன்னிரண்டு மணிக்குமேல் எம்பெருமானார் ஸன்னிதிக்கு லீடைகொண்டேன். அப்போது ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ, எப்பார் ஜீயர் ஸ்வாமியும் (புதிய) யதிராஜ ஜீயர் ஸ்வாமியும் நூற்றுக்கணக்கான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்வாமிகளும் பாகவதோத்தமர்களும் ஆண்டாள் கோஷ்டியாரும் புடைசூழ ஸன்னிதி பஹுமானத்துடன் பரிஜநபரிவார ஸமேதர்களாய் உள்ளிருந்து எழுந்தருளியாகிறது.

உள் ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி மணவாளமா முனிசுள் ஸன்னிதியில் பரிசு பெற்று ப்ராகாரவீதியாக மடத்திற்கு எழுந்தருளியாயிற்று. பிறகு பெருமாள் ஸன்னிதியிலிருந்தும் ஸ்வாமி ஸன்னிதியிலிருந்து விசேஷ பஹுமானங்களும் ப்ரஸாத பணியாரங்களும் மடத்துக்குவந்துசேர். ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய யதீந்த்ரப்ரவண யதிராஜ ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி யென்று அருளிப்பாடு ஸேவிக்க லாயிற்று.

“ஸ்ரீமத்பூதபுரீ ஸ்ரீமத்ராமாநுஜமுநிம் ஸ்ரீதம்.

யதீந்த்ரப்ரவணாபிச்சய யதிராஜமுநிம் பஜே.”

என்று சிஷ்யவர்க்கங்களால் தனியன் அநுஸந்திக்கப்பட்டது. பிறகு அரைமணி காலம் வித்வான்களின் உபந்யாஸங்கள் நடைபெற்றன. ஸ்ரீமான் உ. வே. (உபய பாஷாப்ரவீண) K. A. மணவாளயங்கார் M.A., B.O.L. ம்ருது மதுரமாக எம்பெரு மானார் அவதாரவைபவத்தைப்பற்றி உபந்யஸித்தார். அது கேட்டு அனைவரும் வியந்து உகந்தனர். அந்த ஸமயத்தில் அடியேன் அவர்க்கு ப்ரவசநவாசஸ்பதி யென்று அந்வர்த்தமான விருதுசூட்டி நெடுநாளைய குறைதீர்ப்பெற்றேன்.

மங்கள கோஷத்துடன் ஸதஸ்ஸு முடிவுபெற்றது.

சென்னைத் திருப்பாவை யுபந்யாஸ விளம்பரம்

நமது பத்ராதிபர் ஸ்ரீ உ. வே. P.B.A ஸ்வாமியின் திருப்பாவை யுபந்யாஸங் கள் வழக்கப்படி சென்னை கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு உப்பட்டுர் ஆழ்வார் செட்டியார் ராமாநுஜகூடத்தில் மார்கழி முதல் தேதி தொடங்கி தினட்டி மாலை 6 மணிக்கு நடைபெறும். 13—1—77 தேதியரையில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிக்கு அட்ரஸ்—

P. B. ANNANGARACHARYA SWAMY,

C/o. Vuppattoor Alwar Cetty's Charities.

48-49, GOVINDAPPA NAICKEN STREET, MADRAS-600001.

இப்படிக்கு, தி. அ. அக்காரக்கனி அனந்தாழ்வான்.

ரிஜிஸ்டர்நெ. 2975

ஸ்ரீ ராமாநுஜன்

P. B. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் நூல் துறைகள்.

1. நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்த வுரைகள்,	9. வேதவிசாரலக்ஷண நூல்கள்.
2. பூர்வாசார்ய தமிழ்ப்பிரபந்த ,,	10. லோகாபிராம உபன்யாஸ் நூல்கள்
3. ஸகல பூர்வாசார்ய ஸ்தோத்ர ,,	11. பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேப நூல்கள்
4. ஆழ்வாராசார்ப்ப் பிரபாவ நூல்கள்,	12. உபந்யாஸக ஸௌபாக்ய நூல்கள்
5. இதிஹாஸ புராண சரித்திர ,,	13. வடமொழி நூல் திரள்கள்,
6. ரஹஸ்யார்த்த விளக்க ,,	14. ஹிந்தீ பாஷையில் நூல்கள்
7. வேதாந்தப் பொருள் விளக்க ,,	15. தெலுங்கு பாஷையில் ,,
8. ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்த விளக்க ,,	16. பூர்வாசார்ய க்ரந்த வெளியீடுகள்.

விரிவான கியாடலாகுகள் தருவித்து விவரங்காண்க.

சந்தாப்பணம் M. O. செய்பவர்கள்

P. B. ANNANGARACHARYA,

Editor, GRANTHAMALA, Kancheepuram-631503

என்ற விலாசத்திற் அனுப்புக.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

If un-delivered please return to :

P. B. ANNANGARACHARYA,

Kanchipuram. Pin Code-631503.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

To
Sriman/Srimathi

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

19. Sri K.P. Ramanuja Iyengar,
Ramanuja Vilas,
3/2, Neeli Veerasami Chetty
Street,
MADRAS - 600005.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Edited and Published by P. B. Annangaracharya Swami
for Madras Sathgrantha Prakasana Sabha.

Printed by E Devarajan at Sri Kamakshi Press,

44-c, Thirukatchinambi Street, Kancheepuram-631503.

